

Csíksomlyótól Csíksomlyóig – 4 oldalas melléklet

Fölényes győzelmet aratott a Fidesz–KDNP az EP-választáson

ERŐSEBB VÁLASZTÓI FÖLHATALMAZÁS, MINT 2014-BEN VAGY 2018-BAN

A kormánypártok fölényes győzelmet arattak a május 26-ai európai parlamenti választáson, a szavazatok 52,56 százalékát szerezve meg. Ez jobb listás eredmény, mint a 2014-es európai parlamenti (51,49%), illetve a 2014-es (45,04%) és a 2018-as országgyűlési választáson (49,27%) elért eredmény, és csak hajszálnyival marad el a 2010-es, történelmi sikerről országgyűlési listás eredménytől (52,73%).

A kormánypártok minden megyében és a fővárosban is fölényesen győztek, és csak két helyen (Budapest, Csongrád megye) maradtak el az abszolút többségtől, de két olyan megye is akadt (Vas, Szabolcs-Szatmár-Bereg), ahol 60 százaléknál is több voksot gyűjtöttek be.

Az végletesen megosztott, egymással is több fronton szembenálló 9 ellenzéki párt – szélsőbalosok, szocialisták, zöldek, neo-, bal- és ultraliberálisok, ál- és valódi nemzeti radikálisok és viccpártiak – összesen is öt százalékkal kevesebb szavazatot kaptak, mint a Fidesz–KDNP-pártszövetség. A több mint 1,8 millió magyar választó támogatását magáénak tudó kormánypártok az öt évvel ezelőttinél egy mandátummal többet, a 21-ből 13 képviselői helyet szereztek meg. Köztük van – akárcsak az előző ciklusban – a KDNP-s Hólvényi György is.

A bevándorláspárti ellenzéki politikusoknak most sincs egyszerű dolguk, hogy bármivel is alátámasszák az állandóan mantrázott megállapításukat, miszerint „Mi vagyunk a többség”. A választások óta erre nem is tettek kísérletet, bár azt már most is előszeretettel hangoztatják, hogy a Fidesz–KDNP csalódott, mert sokkal nagyobb győzelemre számított. A tények sem a kampányban, sem azóta nem zavarják őket, ahogyan az egyik kormánypárti politikus fogalmazott, a valóság elrobog mellettük. Így azt sem vették észre, hogy ennél kevesebb képviselőt még sohasem delegálhattak az Európai Parlamentbe...

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP és Orbán Viktor miniszterelnök, a Fidesz elnöke (a felső képen), illetve Kocsis Máté (balra), a Fidesz és Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője

ORBÁN VIKTOR: NAGYOBB TÁMOGATÁST KAPTUNK, MINT EGY ÉVE

Megbízta az emberek, hogy „Brüsszelben a változást képviseljük”, „munkát és feladatot” kaptunk, és mindent megteszünk, hogy az európai politikában eredményesen képviseljük a magyar választók akaratát – minderről Orbán Viktor miniszterelnök beszélt a május 26-ai EP-választás másnapján napirend előtt a parlamentben.

A magyar választók azt kérik, hogy az európai parlamenti (EP-) képviselők a magyarok érdekeit képviseljék Brüsszelben, ne pedig Brüsszel érdekeit Magyarországon – jelentette ki a miniszterelnök. Orbán Viktor hangsúlyozta: a magyarok a kormánypártoknak és a kormánynak ismét bizalmat szavaztak, és „nagyobb támogatást kaptunk, mint egy éve”.

Közölte: a vasárnapi választáson a magyar kormány az emberektől ismét erős felhatalmazást kapott. Ez megbízta is, megbízta az emberek, hogy „Brüsszelben a változást képviseljük”,

„munkát és feladatot” kaptunk, és mindent megteszünk, hogy az európai politikában eredményesen képviseljük a magyar választók akaratát – jelentette ki a kormányfő.

GAZDASÁGVÉDELMI AKCIÓTERV JÖN

A magyar gazdaság eredményeit meg kell védeni, és meg kell haladni az európai növekedést, reális cél az EU átlagát 2 százalékponttal meghaladó növekedés elérése – mondta Orbán Viktor miniszterelnök. A kormányfő arról is beszélt, hogy a magyar gazdaság továbbra is lendületben van, másfél évtizede nem látott bővülés van. A foglalkoztatottság a csúcson, a munkanélküliség 3,6 százalékon van – tette hozzá.

A miniszterelnök kijelentette, Magyarországon a negyedik legnagyobb mértékben nőtt a minimálbér, 1,8 millió ember jött ki a szegénységből az elmúlt években, miközben a magyar költségvetés stabil. Eközben az EU teljesítménye „már kevésbé rózsás”, a régi tagállamok növekedése lassul –

tette hozzá Orbán Viktor. A kormányfő közölte: a magyar gazdaság eredményeinek érdekében gazdaságvédelmi akciót terjeszt a Ház elé.

Az ellenzéki pártok válaszaikban ugyanazt a tartalom és vízió nélküli kommunikációt folytatták, mint a választás előtt. A stíluson, vagy inkább stílustalanságon sem változtattak, hiszen nem kevés gyalázkodással fűszerezték mondandójukat, melyből az önkritika teljes mértékben hiányzott.

HARRACH PÉTER: A NEMZETI ÉRDEKEK VÉDELME FOGJA SZOLGÁLNI A VÁLASZTÓKTÓL KAPOTT FELHATALMAZÁS

Harrach Péter, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője az Országgyűlésben úgy fogalmazott: az a felhatalmazás, amit az EP-választáson a kormánypártok kaptak, a nemzeti érdekek védelmét fogja szolgálni. Kiemelte: meghatározó kérdés a két politikai erő küzdelmében, hogy miként gondolkodnak a szabadságról.

A kormánypártok a szabadság fogalma mellé mindig odateszik a felelősséget is. Amikor Európában gondolkodnak, akkor a keresztény gyökerű európai kultúra védelmére, a közösségek megerősítésére és az emberi méltóságra helyezik a hangsúlyt, nem Európai Egyesült Államokban, hanem a szabad nemzetek szövetségében, abban az Európai Unióban gondolkodnak, amit az alapítók elképzelték.

Ha a jelenlegi nyugat-európai szabadságfogalom érvényesül, akkor az a családok, az egyházi közösségek és a nemzet közösségét gyengíti – állapította meg Harrach Péter.

Kitért arra is: a kampányküzdelemben meg kell jelennie az erőnek, a győzni akarásnak, ezzel nincs baj, ez megfelel az európai normáknak. Az alpári hang és az ízléstelen megjegyzések azonban nem tartoznak ebbe a körbe, különösen azok részéről, akik egyébként európaiságot hirdetnek. Úgy látta: ez nem ért véget a kampánnyal. A kereszténydemokrata politikus hangsúlyozta: azt a higgadt hangot kell képviselni egy ilyen választás után, ami a Fidesz–KDNP-t eddig is jellemezte.

Rétvári Bence: Végzetes lehet a migráció a középosztályra nézve

Miközben világszerte jellemzően ellentétes tendencia érvényesült, Magyarországon 2010 óta érezhetően javult a nők, a családok és a középosztály helyzete, az elért eredményeket és a további sikereket viszont komoly veszélybe sodorhatja a migráció – mutatott rá a Magyar Nemzetnek adott interjújában Rétvári Bence. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkárával készült beszélgetésből szemezgettünk.

– **A belső szolidaritás fontosságát, ennek jegyében pedig egy „menekültelosztási” kvótarendszer bevezetésének szükségességét hangsúlyozta a közelmúltban Manfred Weber, majd azt ígérte, ha ő lesz az Európai Bizottság következő elnöke, akkor szorgalmazni fogja a jelenleg afrikai és kis-ázsiai táborokban várakozó migránstömegek tervszerű betelepítését egy ENSZ-szel közös program keretében. Ha jól sejtem, ez nem az az irány, amit a magyar kormánypartok elvárnának az Európai Néppárttól (EPP).**

– Valóban nem, nem ezt várjuk, mi azt szeretnénk, ha a Néppárt nem a bevándorlaspárti, hanem az ellenkező irányba fordulna. Európát és a keresztény kultúrát meg kell védeni a bevándorlástól. A migránskvótát is határozottan elutasítjuk, nem lehet rákényszeríteni egyetlen országra sem a betelepítést. Manfred Weber a német CDU/CSU pártszövetség tagja, amelytől az utóbbi választások alkalmával azt láttuk, hogy – bár az eredeti önmeghatározásuk szerint keresztény pártok – a koalíciókötés reményében vagy azért, hogy kifogják a szelet a többi párt vitorlájából, hol a Zöldek, hol a balliberális oldal programját veszik át és valósítják meg kritikátlanul.

Olyan ügyekben történt ez meg, mint az atomerőművek lekapcsolása, vagy ami tényleg szimbolikus jelentőséggel bír: az azonos neműek házasságának bevezetése. A világnézeti önfeladás politikájával mi nem tudunk egyetérteni. Mi ragaszkodunk a kereszténydemokrata értékeinkhez és identitásunkhoz. Ami viszont a bevándorlást illeti, az már rég nem egy klasszikus jobb- vagy baloldali kérdés, a mostani európai parlamenti választás éppen ezért jelentősen át is rendezheti a korábbi szekértáborokat: a bevándorlaspártiak és a bevándorlás-ellenesek, az európai civilizáció védői – ez lesz az a két pólus, ami mentén az európai politika újrendeződik.

– **Amikor a bevándorlás veszélyeiről beszélünk, a biztonságunk mellett leginkább a keresztény kultúra védelme szokott még elő-**

Rétvári Bence, az EMMI miniszterhelyettese, a KDNP alelnöke

kerülni. A családokat – nyilván a biztonságukon túl – miben fenyegeti a migráció?

– Európa egyik legnagyobb vívmánya és civilizációs előnye a jóléti állam, aminek az egyik jellemzője a stabil, széles középosztály. Nyugaton, ahol a bevándorlás már a 80-as években tömeges méreteket öltött, azt látjuk, hogy a középosztály évtizedről évtizedre gyengül. Az OECD-országokban, amelyek többsége európai állam, az utóbbi évtizedek mindegyikében egy százalékponttal csökkent a középosztály részaránya, míg a nemzeti jövedelemből való részesedése ötlet. Ez egy rendkívül veszélyes jelenség, ugyanis a gazdaságilag és politikailag stabil, bármilyen oldali radikalizmustól mentes Európa alapja – de úgy is mondhatnám, hogy az európaiság mint életforma hordozója: a középosztály. És ezt ássa alá a bevándorlás. A bevándorlók tömegének egészen mást jelent a család és akár a nő fogalma. Ezt látjuk a nők elleni erőszak kiugró számaiból is.

– **Azt lehet esetleg tudni, hogy Magyarország ilyen tekintetben hol áll?**

– A gyermekes családok támogatása a kormányzásunk egyik legfontosabb pillére. Nálunk pozitív tendencia érvényesül, az utóbbi években a középosztály erősödött és az alacsony jövedelműek aránya jelentősen csökkent. Számszerűsítve ez azt jelenti, hogy Magyarországon a középosztály aránya mostanra elérte a 68 százalékot, míg ez 2012-ben, tehát a kormányváltás után csak 63 volt. Ebben óriási szerepe van a

családtámogatási rendszerünknek, beleértve a családi adózást is, ugyanis Magyarországon úgy nőtt a középosztály, hogy a gyermekes családok anyagi kiszolgáltatottsága csökkent. És ez igaz az egyszülős háztartásokra – amelyek esetében a szegénységi kockázat majdnem 1/3-ával lett kisebb – éppúgy, mint a nagycsaládosokra. Utóbbiak szegénységi kockázata lényegében megfelelődött. A családvédelmi akcióban most még tovább bővítjük a családtámogatásokat.

– **Jó, de az OECD-országok közé tartoznak olyan országok is, amelyek eredendően sem feltétlenül a középosztály Eldorádójaként élnek a köztudatban.**

– Meglehet, de az a riasztó tendencia, hogy a középosztály zsugorodik, és azon belül is a gyermekes családok a legveszélyeztetettebbek, általában jellemzi a nyugati társadalmakat. De beszéljünk akkor az EU-ról! Alig egy évtizede az egyszülős háztartások szegénységi kockázatát illetően a 28 tagállam közül Magyarországé volt a hatodik legrosszabb érték, a kétgyermekes családok esetében pedig a negyedik legrosszabb. Az elmúlt évek családbarát kormányzati intézkedéseinek köszönhetően mindkét szempontból bekerültünk a legjobb tíz közé. Egyre több lehetőség van a gyermekes családok előtt, egyre több pénz marad náluk.

– **Cserébe – mondják erre a „gendersizakosok” – a magyar kormány a bölcső és a tűzhely mellé számúzi a nőket. Mit gondol erről az anyaság kontra karrier szembeállításról?**

– A magyar nők egyáltalán nem a tűzhely mellett élnek, a nők foglalkoztatottsága 2010 óta a harmadik legnagyobb arányban nálunk emelkedett az unióban, tehát jóval több nő, édesanya tudja már a karrierjét is építeni. Ezt segíti az is, hogy húszezer bölcsődei férőhelyet hozunk létre, s hogy emellett a korábbi szabályozással ellentétben, ha ma valaki a gyermek fél éves korától visszamegy dolgozni, nem veszti el a gyermek után járó támogatást. És idetartozik, hogy az új családvédelmi akcióterv részeként a jövőben a negyedik gyermek vállalása után az édesanyák örökre szja-mentességet élveznek majd, ami úgy is felfogható, mint egyfajta jövedelmi kompenzáció a karrierépítésből kiesett évekért. Azt hiszem, a legharcosabb feministáknak is tapsolniuk kellene, hogy Magyarország ilyen mértékben támogatja a nőket; hogy biztosítja számukra a választás szabadságát és lehetőségét. De persze ők ilyenkor mélyen hallgatnak.

– **Ennek ellenére tovább fogunk, amin előszeretettel élcelődik is az ellenzék és az őket támogató sajtó.**

– A népességszökkenés szempontjából fontos, hogy a különböző években eltérő számú azoknak a potenciális édesanyáknak és édesapáknak a csoportja, akik gyermeket tudnának vállalni. Ez a csoport jelenleg szűkül, aminek a múltban gyökerező okai vannak, de érezhető egy pozitív elmozdulás is. A gyermekvállalási kedv egyre magasabb, 2010 óta 23 százalékkal nőtt, miközben az uniós átlag két százalékkal csök-

kent. 2010-ben az uniós országok között az utolsók voltunk, de most már megelőzzük Ausztriát, Szlovákiát, Finnországot, Lengyelországot, Horvátországot, Luxemburgot, Portugáliát, Görögországot, Olaszországot, Ciprust, Spanyolországot és Máltát.

– **A kormány kritikusai viszont azt mondják, hogy ha lesznek is hatásai a családvédelmi programoknak, azok túl távoliak és bizonytalanok, szemben a bevándorlással, ami itt és most jelent megoldást a népességfogyásra. Biztosan nem létezik arany középút?**

– A fent idézett számok és az eddigi tapasztalatok szerint nem. Azt szeretném kiemelni, hogy a családvédelmi támogatások elsődleges célja az, hogy több támogatást, lehetőséget, pénzt adjunk a családoknak, ebben mérjük az eredményt. Ha emellett még több gyermek is születik, az dupla siker. A migráció és a népességfogyás együtt ráadásul egy öngerjesztő folyamatot eredményez. Németország naponta 17 milliárd forintnak megfelelő eurót fordít a migránsok integrációjára. Ez egy gigantikus összeg, és valószínűleg kidobott pénz, amivel nem lehet megoldani semmit. Az integráció fedezetét ugyanis csak a középosztály adóterheinek emelésével lehet biztosítani, amiből az következik, hogy csökken a családok jövedelme, nehezebb lesz a megélhetés, így aztán kevesebb gyermek születik majd. Az alacsony születésszám miatt további migránsok behívására lesz szükség, újabb adóemelésekre, elvonásokra. Könnyű belátni, hogy egy ilyen rendszer kontraproduktív és fenntarthatatlan.

– **Bár a kormány hivatalosan elutasítja a bevándorlást, az utóbbi időben nőtt az itt dolgozó vendégmunkások száma, amit az ellenzék a migrációval azonosít. Kellenek vagy nem a külföldiek Magyarországnak?**

– Az ellenzék néha a határon túli magyarokkal akarja összemenni a bevándorlókat, néha a vendégmunkásokkal. Szóval tisztázzuk: egy vendégmunkás legálisan érkezik, a törvények betartásával olyan munkahelyre, ahol szükség van rá. Határozott ideig tartózkodik itt, legális jövedelme van, a jövedelméből él, nem azért jön, hogy a szociális juttatásokat igénybe vegye, hanem azért, hogy azt a munkát, amire Magyarországnak szüksége van, és el kell végezni, elvégezze, és a munka elvégzésével távozik az országból. A bevándorlók viszont maradni akarnak, át akarják írni Európa kultúráját, törvényeit, eszük ágában sincs tisztelni az itteni törvényeket, szokásokat, a nőket. Ez a különbség az illegális bevándorlók és a vendégmunkások között.

Segítség és ésszerű döntés is a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása

Fülöp Attila (KDNP) szociális ügyekért felelős államtitkár

Nemcsak segítség, hanem ésszerű gazdasági döntés is a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatása – közölte az Emberi Erőforrások Minisztériumának (EMMI) szociális ügyekért felelős államtitkára a közelmúltban Budapesten.

Fülöp Attila (KDNP) a megváltozott munkaképességű emberek

alkalmazásával foglalkozó Főkefe Közhasznú Nonprofit Kft. jogelődje megalapításának 70. évfordulója alkalmából tartott rendezvényen hoztátette: mi sem jobb bizonyíték erre, mint hogy a Főkefe – a Kézmű és az Erfo Kft.-vel együtt – 135 településen évtizedek óta végez értékteremtő munkát.

E három cég kilencezer alkalmazottjával együtt európai viszonylatban is egyedülálló – jelentette ki. Mint elmondta, a kormány célja, hogy a piaci cégeknek is megmutassák, a megváltozott munkaképességű emberek munkájának van jövője, azért is, mert ezeknek az embereknek az önálló életét a legjobban munkalehetőség biztosításával lehet segíteni.

Fülöp Attila fontosnak nevezte, hogy felhívják a figyelmet a megváltozott munkaképességű emberek azon képességeire, amelyekben többek, mint a többségi társadalomhoz tartozók.

A Főkefe, a Kézmű és az Erfo Kft. Magyarország legnagyobb, megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató cégei; mindhárom állami tulajdonban van és az EMMI felügyelete alá tartozik.

A Főkefe Kft. elődjét 1949-ben látássérültek foglalkoztatására alapították, kezdetben hetven, majd 1969-től már négyszáz alkalmazottal működött a cég, amelyet később a többi megváltozott munkaképességű ember alkalmazására is kiterjesztettek.

Schanda Tamás: Nem lehet megengedni, hogy Brüsszel csökkentse a fejlesztéspolitikai forrásainkat

Nem lehet megengedni, hogy Brüsszel – ahogy azt tervezi –, óriási mértékben csökkentse a fejlesztéspolitikai forrásainkat – jelentette ki Schanda Tamás, az Innovációs és Technológiai Minisztérium európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkára május végén Pozsonyban.

KDNP.HU – MTI

Az államtitkár erről a visegrádi országok (Magyarország, Szlovákia, Csehország és Lengyelország) közlekedéspolitikáért felelős minisztereinek találkozója utáni sajtótájékoztatón beszélt, miután V4-es partnereivel szándéknyilatkozatot írtak alá egy országokat összekötő gyorsvasút építéséről. Schanda Tamás rámutatott: a V4-ek gazdasági eredményei magukért beszélnek, ezek az országok kimagaslóan jól teljesítenek, sikeresek, ám ahhoz, hogy ez folytatódjon, elengedhetetlen néhány feltétel teljesülése. Kifejtette: ilyen feltétel, hogy fejleszteni lehessen a közlekedési infrastruktúrát és – ezzel összefüggésben – az is, hogy az Európai Uniónak ésszerű költségvetése legyen.

Az államtitkár az Európai Bizottság (EB) – egy éve bemutatott, a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó – uniós költségvetési tervéről elmondta: abban az olyan jól működő programokra, mint a kohéziós és a közös agrárpolitika, kevesebb forrás jutna, az EB által közvetlenül kezelt programokra

Schanda Tamás (KDNP) európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkár

pedig nagyságrendekkel több. Ez a kohéziós politika terén 10 százalékos forráscsökkenéssel számoló terv a V4-es országokat ennél is nagyobb, 20 százalékos mértékben érintené. „A visegrádi országok számára ez a költségvetés elfogadhatatlan” – szövegelt le Schanda Tamás. Hozzátette: V4-es partnereivel közös álláspontot fogalmaztak meg arra vonatkozólag, hogy az uniós költségvetésben szinten kell tartani a jól működő programok, azon belül a közlekedési infrastruktúrák fejlesztésének finanszírozását.

Az államtitkár a V4-es országokat összekötő gyorsvasúttal kapcsolatban elmondta: következő lépésként a megvalósíthatósági tanulmányok készülnek el, és meg kell teremteni a finanszírozást is. Hozzátette: egyetértettek abban, hogy a projektet az EU-nak társfinanszíroznia kell. A gyorsvasút megvalósításához egy teljesen új vasútvonal építésére van szükség. Ezen óránként 300 kilométeres sebességgel haladnak majd a szerelvények, a tervek szerint Budapest–Pozsony–Brünn–Varsó útvonalon.

Semjén Zsolt: Az égő Notre-Dame Nyugat-Európa értékvesztésének szimbóluma

Magyarország miniszterelnök-helyettese, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke a Hír TV Magyarország élőben című műsor húsvéti adásában Földi-Kovács Andrea műsorvezetővel beszélgetve fogalmazta meg

– Nagyhéten Ferenc pápa megfogalmazta húsvéti üzenetét, és ebben Krisztust állította példaképpé élénk, aki az igazságot választotta a hamis kompromisszumokkal szemben. Úgy fogalmazott, hogy Krisztus a mindenáron a győztes szekerére való felkapaszkodás helyett az igazságot választotta. Mi az, ami egy kereszténydemokrata pártvezetőnek ebből az üzenetből tanulsággal szolgálhat?

– Jézus Krisztus önmagáról azt mondta, hogy ő a botrány köve. Ő maga az Igazság, nem pedig a részigazságok egyike, ezért vele kapcsolatban mindig ellentmondás lesz. Mert a részigazságok mindig tiltakoznak és fölháborodnak, hogyha maga az Igazság jelenik meg. A konkrét összefüggésben a helyzet az, hogy az egyháznak valóban nem volna szabad kompromisszumokat kötni, hanem a hitletéteményt, az apostoli atyák örökségét, a katolikus egyház hagyományát a maga folytonosságában megőrizni. Az egyházra leselkedő legnagyobb veszély, hogyha alkalmazkodni akar olyan ideológiákhoz, amik időlegesen. Legyen az valamilyen szabadkőműves befolyás, vagy például mostanában valamilyen liberális ideológia. Sajnos most azt látjuk, hogy sok esetben az egyház – vagy bizonyos egyháziak – úgy viselkednek, mint hogyha egy szakszervezet lennének, vagy egy környezetvédő mozgalom, vagy valamilyen filantróp, emberbaráti egyesület. Az egyház nem egy emberbaráti egyesület, hanem az emberek üdvösségének jele és eszköze.

– Világos. Éppen ezért kérdeztem azt, hogy ma egy kereszténydemokrata politikusnak mit üzen ez az idézet.

– Hűségesnek kell lennünk a keresztény örökséghez, nem pedig a világ fülének a csiklandozásához. Tehát például igenis ki kell állni a család mellett, ki kell állni a házasság mellett, ki kell állni a megfogant élet joga mellett. És, ahogy nagy és Szent II. János Pál pápa mondta, a halál kultúrája helyett az élet kultúráját képviselni azokban a kérdésekben is, ami nem találkozik a közízléssel.

– Ez a politizálásban is megtetszül majd a jövőben, vagy akár törvények formájában?

– Természetesen. A Kereszténydemokrata Néppárt ezt a programot képviseli 1944 óta. Volt, hogy a nyilasokkal szemben, volt, hogy a kom-

Semjén Zsolt: Hűségesnek kell lennünk a keresztény örökséghez

munistákkal szemben. Utána több évtizedes harcunk volt az SZDSZ-szel szemben. A helyzet az, hogy a következő realitást kell szem előtt tartani: képviselnünk kell az igazságot, akár a prófétai jel módjára. És megpróbálni úgy átalakítani a társadalmat, a társadalom felfogását, hogy el tudja fogadni – törvények formájában is – ezeket az értékeket. Mondok egy példát. Ama 2004. december 5-ei nemzetárulás idején, amikor Gyurcsányék kampányoltak – egyébként szocialista pártként, szocialista kormányként – a külhoniak magyar állampolgársága ellen, akkor a magyar társadalom ebben megosztott volt. Azáltal, hogy nemzeti politikát, patrióta értékrendet valósítunk meg, miután ez megfelel az ember természetének, ebből kifolyólag ma már a magyar társadalom elfogadja (a Gyurcsány-szektát leszámítva), hogy igenis a határon túli magyaroknak jár az állampolgárság, az állampolgárságból következik a szavazati jog, és joguk van például az autonómiához. Tehát alakítható a társadalom szemlélete.

– A magyar kormányt gyakran éri az a bírálat, hogy nem elég keresztényi módon közelít a bevándorlás kérdéséhez, nem úgy nyújt segítséget, ahogy az Nyugat-Euró-

pában elfogadott lenne. Ugyanakkor a kormány régóta hangoztatott érve ugye az, hogy helyben kell segítséget nyújtani: Afrikában, a Közel-Keleten vagy más térségekben élő keresztény és más, nehéz sorsú közösségeknek is. Keresztény emberként – és nem pártelnökként vagy miniszterelnök-helyettesként – kérdezem: önnek okoz erkölcsi dilemmát eldönteni, hogy halat vagy hálót kell adni a bajba jutot-
taknak?

– Igen. Ezt Isten színe előtt mindenkinél lelkiismereti alapon meg kell fontolni. Én saját magam számára a következőképpen tudtam ezt elrendezni: miniszterként viszonylag jól keresek. A jövedelmemnek egy részét a Máltai Szeretetszolgálaton keresztül arra adom, hogy hajléktalan, szerencsétlen sorsú embereken segítsenek szakemberek. Mert azt gondolom, hogy ez a keresztény szolidaritás. De én nem keresztény lennék, hanem elmebeteg, hogyha nem ezt tenném, hanem azt, hogy nyolc hajléktalant beraknék a fürdőszobámba és a konyhámba, az anyám, a feleségem, meg a három gyereke mellé, mert tönkretenném a családomat. Tehát keresztény álláspont az, hogy ezeket az embereket a szülőföldjükön kell segíteni. Ott kell isko-

lát építeni, mert az a normális, hogy a saját szülőföldjükön élhessenek emberi életet. Egyébként, megjegyzem, és itt megint nagy Szent II. János Pál pápának a tanítására érdemes hagyatkozni, hogy amiként joga van az egyes embernek az önvédelemhez, ugyanúgy joga van a nemzeteknek is az önvédelemhez. Tehát segíteni kell a bajba jutott migránsoknak, de meg kell védeni a saját népünket, a saját országunkat, a saját kultúránkat. A világ összes szegény emberét nem tudjuk beengedni Európába, Magyarországra, mert tönkretennének minket, és így végül is rajtuk se segítené. A megoldás az, hogy a gazdagabb országok, úgy mint – az egyébként e téren erején felül teljesítő – Magyarország segít azoknak, akik ott nehéz helyzetben vannak. A bevándorlási oldalt próbál olyan látszatot kelteni, hogy ők a jó emberek, mi meg a rossz emberek vagyunk. Az a helyzet, hogy pont fordítva van. Kinek a felelőssége, hogy a szerencsétlen migráns befullad a tengerbe? Leginkább azoknak a felelőssége, akik elhitték velük, hogy induljanak csak el, mert előbb-utóbb be fognak jutni Európába, itt várják őket, adják csak oda a pénzüket az emberkereskedőknek, égessenek föl maguk mögött mindent, és induljanak el Európába. És elindulnak a bizonytalanba, a semmibe, sokan közülük a halálba. Ez felelőtlenség az európaiakkal és a gazdasági migránsokkal szemben is. Ennél sokkal tisztességebb, amit mi mondunk: ne induljatok el, ne gyertek, mert nem engedünk be titeket. Viszont segítünk nektek ott, ahol éltek.

– A magyar költségvetés szempontjából valóban jelentős összeg az az ötmilliárd forint, amivel iskoláink, kórházaink, templomainak újjáépítését segítette a magyar kormány. De a probléma súlyához képest ez csepp a tengerben.

– De azt senki sem gondolhatja, hogy Magyarországnak kellene megoldani a világ összes problémáját. Az a helyzet, hogy ezt a problémát nem Magyarország okozta. Nekünk ebben semmilyen részünk nincsen. Nekünk például sohasem voltak gyarmataink. Az a helyzet, hogy a franciák meg a britek évszázadokon keresztül kiraboltak gyarmatokat, tönkretettek népeket, még ha civilizációt is vittek oda. Ez az ő bűnük, nem a mienk. És nem mi találtuk ki az „arab tavaszt”. Az amerikaiak – az Obama-Clin-

ton-kormányzat – öröksége, hogy lerombolták a Mubarak-rendszert, az Aszad-rendszert, és így tovább. És azt látjuk, hogy ami utána jött, az sokkal rosszabb, mint ami volt. Tehát ennek a világpolitikának a felelőssége, hogy ezeknek az embereknek az országait tönkretették. És még egy dolgot hadd mondjak! Helytelen és erkölcstelen ez a korlátlan migráció-támogatás a kibocsátó országokkal szemben is. Mert ha mindenki eljön Szíriából, Irakból és a többi országból, aki akar valamit az élettől, akkor ki fogja újraépíteni ezeket az országokat?

– **Maradjunk az újjáépítésnél. Nagyhétfőn este porig égett a Notre-Dame-nak a tetőszerkezete. Felbecsülhetetlen károk keletkeztek ebben a csodálatos katolikus katedrálisban. Nemzetközi adománygyűjtő akciót hirdetett Emmanuel Macron a templom újjáépítésére. A magyar kormány csatlakozik ehhez az akcióhoz?**

– Előre bocsátom, hogy Magyarország a Betlehemi bazilikától mexikói templomokon keresztül Afrikáig számos templom újjáépítéséhez járul hozzá. A Notre-Dame tragédiája nemcsak a francia nemzetet érinti, hanem az egyetemes emberiséget, hiszen mindannyiunk keresztény örökségének és kulturális örökségének egy felbecsülhetetlen értéke a Notre-Dame. De azért megjegyzem, hogy ebben a francia szekularista egyházellenes politika vastagon benne van, tekintve, hogy Franciaországban államosították a templomokat és ehhez képest Franciaország – ami elvileg egy jóléti, nyugati ország – töredékét volt csak hajlandó adni a Notre-Dame tatarozásához... Ha nemzetközi mozgalom indul a Notre-Dame támogatására, Magyarország, mint keresztény ország, nyilván ezt meg fogja fontolni. Na, de hát az a helyzet, hogy Franciaország egy gazdag ország. Hát Macron elnöknek nem azt kellett volna bejelenteni, hogy Franciaország újraépíti a Notre-Dame-ot? Sőt, eleve nem lett volna szabad hagyni, hogy ilyen leromlott állapotba jusson, mint ahova jutott. Én ebben egyfajta tragikus szimbólumot látok. Az „Egyház legidősebb leánya” – így hívták egykor Franciaországot – megtagadta saját történelmét, megtagadta önmagát, megtagadta a saját kereszténységét, hitét. Ez az égő templom valamilyen módon kifejezi azt az apokaliptikus értékvesztést, aminek a nyugati világban tanúi lehetünk... Adja Isten, hogy ez a tragédia olyan jel legyen, ami nemcsak a templomnak az újjáépítése tekintetében, hanem a saját franciaságuk és a saját kereszténységük tekintetében a francia nemzetet fölrázza, hogy visszataláljon a saját gyökereihez, mert az utolsó pillanatban vannak.

– **Maradjunk az identitáskérdéseknél! A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának főtitkára egy minapi konferencián, a Nemzeti Közszerkeleti Egyetemen arról beszélt, hogy Európai identitása ma már keresztény, zsidó és muszlim, tekintettel arra, hogy körülbelül 43 millió körüli a muszlim közösségek száma, akik bevándoroltak Európába. A kormány által hangoztatott cél, miszerint Európában meg kell őrizni a keresztény hagyományt, nem elkésett olvasva, hallva ezeket az adatokat?**

– Az egész migrációs vitának van egy már-már antagonisztikus törvonal, és szerintem ebben van

a helyzet megértésének a kulcsa. Azok a nyugati országok, amelyek évszázadokon át húzták a gyarmatok hasznát, most nyögik a következményét, például Franciaország. A volt észak-afrikai gyarmatokról kezelhetetlen tömegű muszlim települ be Franciaországba, akiknek eszük ágában nincsen nemhogy asszimilálódni, de integrálódni sem, párhuzamos társadalmat hoznak létre. Hangsúlyozom, az iszlámot egy nagy vallásnak és nagy kultúrának tartom, de ahogy a Biblia mondja, mindenki a saját fügefája alatt... Aki ismeri az iszlámot, az pontosan tudja, hogy az iszlám a világot két részre osztja: az egyik a dar al-islam, azaz az iszlámnak már meghódolt terület, a másik a dar al-harb, ami a dzsihádnak, vagyis a háborúnak a földje. Na, most mi ezen vagyunk. Ahol tömegesen megjelenik az iszlám, ott párhuzamos társadalom lesz, ahol pedig a muszlimok élnek, ott előbb-utóbb bevezetik a sariát. És egyébként a sariát be fogják vezetni azokra is, akik nem muszlimok. Meg kell nézni, hogy hova jutottak olyan nagyszerű városok, mint Alexandria vagy Antiochia, meg kell nézni, mi lett belőlük iszlám uralom alatt. A nyugati országok már nem választhatnak, hogy akarnak-e együtt élni az iszlámmal vagy sem, mert ők elveszték. Tehát náluk csak egyetlen

kérdés van: hogy lehet együtt élni az iszlámmal. De mi, magyarok, lengyelek, csehek, szlovákok, még itt Közép- és Kelet-Európában dönthetünk arról, hogy akarunk-e együtt élni az iszlámmal. Filozófiai értelemben én élesen tagadom és tiltakozom az ellen, hogy az európai kultúrának része lenne az iszlám. Nem része. Sőt, a magyar identitásnak pont az a része, hogy legalább három évszázadon át harcoltunk az iszlám hódításával szemben. 150 évet voltunk török hódoltság alatt. Ezt elmondhatják hasonlóan a lengyelek, a románok, a szerbek, a horvátok, és így tovább. Tehát nekünk ne magyarazzanak az iszlámról! Egyébként Nyugat-Európa

tekintetében is, én úgy tudom, hogy mi nyertünk Poitiers-nál, 732-ben. Hát most nem úgy néz ki a dolog... Spanyolországot is a móroktól foglaltuk vissza, tehát az európai identitás bizonyos értelemben az iszlámtól való védekezéssel is azonosítható. Az én identitásomban Hunyadi János meghatározó.

– **De attól még, hogy 43 milliós muszlim közösség él Európában, attól Európa identitása nem lesz végleg muszlim.**

– Az enyém biztos nem lesz, és mindent megteszek azért, hogy Magyarországot és Közép-Európát ne is legyen. A zsidó-keresztény kultúra és így Európa a Biblián nyugszik, az Ó- és Újszövetség összetettségében. Az iszlám, a Korán ennek nem része. Az együttélés szempontjából: a keresztény hit az abszolút Isten kegyelme és az én szabad akaratú elfogadásom, együttműködésem. Tehát a lelkiismereti szabadságon nyugszik a keresztény hit. A zsidóság tekintetében egyetlen zsidó sem akarja, hogy a nemzsidók zsidók legyenek. Az iszlám ellenben, maga a szó is azt jelenti, hogy: meghódolás.

– **Európa-szerre is két világ csap össze: nemzetállamok kontra európai egyesült államok. Utóbbi képviselik Nyugat-Európa-szerre balliberális erőket, és itthon is például a Demokratikus Koalíció. Gyur-**

csány Ferenc szerint a gyűlölködő Orbán Viktor miatt új európai háború közeleg, ez ellen nyújtana védelmet ő, mármint Gyurcsány Ferenc. Ön elképzelhetőnek tart egy új helyzetet Európában, ahol ezzel a mainstreammel szemben az Orbán Viktor által meghirdetett – bevándorlás-ellenes, nemzeti szuverenista – hét pont érvényesülni tud?

– Igen. A magyarul beszélő Gyurcsány házaspár és politikai csapata tekintetében a helyzet az, hogy ők világlátásukban zsigerileg utálták a magyar szuverenitást, azt, hogy Magyarország a saját gyökereiből, a saját arcának, lelkének megfelelő országot és államot építsen. Ezért korábban semmi mást nem csináltak, csak a Szovjetunió tekintetében egy nagy szocialista világrendben akarták Magyarország helyét. Most, mikor a Szovjetunió összeomlott, valami más uniót, más konglomerátumot keresnek, a lényeg az, hogy ne legyen magyar szuverenitás. A gyökerében szabadkőműves, bolsevik – és most különböző liberális leágazásai vannak – beállítottságúak zsigerileg két dolgot gyűlölnék: az egyik a nemzet, a másik a keresztény civilizáció. Most mind a kettőnek a lerombolása úgy lehetséges – miután a baloldal önmagában erre nem képes –, hogy ha nagy tömegű, idegen kultúrkörből jövő tömegeket hoznak be. Most elsősorban iszlám tömegeket, akik biztos, hogy ellenségei a keresztény civilizációnak, és biztos, hogy nem lesznek se lengyelek, se magyarok, se románok. Tehát ezek a bevándorlók és az itt lévő nemzetellenes és keresztényellenes baloldal, ez a kettő, úgy gondolja, hogy elég tömeg már ahhoz, hogy lerombolja a nemzeteket, a nemzeti szuverenitást és lerombolja a keresztény civilizációt. Erre törekszik évszázadok óta.

– **Elegendőnek tartja-e azokat a családtámogatási intézkedéseket, amiket eddig bejelentett, illetve foganatosított a kormány ahhoz, hogy valóban jelentős változás álljon be a vállalt gyermekek számában?**

– Ezt mindig lehet és kell is bővíteni, és a lelki, szellemi háttérrel is megalapozni, ami a nő méltósága, a házasság méltósága, a gyerekvállalás méltósága, ami megfelel az ember antropológiai természetének. És mivel nem akarunk idegen kultúrákban felolvadni, nem akarunk népességcserét, nem akarjuk feladni a magyarságunkat és azt akarjuk, hogy a magyar nemzet fennmaradjon, mindez akkor lehetséges, hogyha magyar gyerekek születnek. Mi mást kellene akarnia a magyar kormánynak, ha nem azt, hogy Magyarországon magyar gyerekek szülessenek? Magyar nyelvben, magyar kultúrában felnőve, hogy a magyar nemzet fennmaradjon!

Gulyás Gergely a Kereszténydemokrata Estek rendezvényén

Minden vitában erőteljesen részt kell venni, nem megriadva a címkézéstől. A szembenállók ugyanis érvek híján a címkézéssel élnek, a legsúlyosabb címke ma a populisták. Aki szembe megy a fősodorról, az megkapja populisták bélyegét, és karaktergyilkosság áldozata lesz – mondta a Kereszténydemokrata Estek májusi rendezvényén Gulyás Gergely kancelláriaminiszter, pedig akkor még nem sejtette, hogy pár hét múlva épp egy karaktergyilkosság áldozata lesz Ausztria szabadságpárti alkanellárja.

GONDOLA

„Vannak politikusok, akiknek az a fontos, hogy politikai ellenfeleik elismerését kívívják, a saját értékrendjükhöz tartozók véleménye cseppet sem lényeges. Manfred Weber, az Európai Néppárt európai bizottsági elnökjelöltje ennek a prototípusa” – fogalmazott Gulyás Gergely a Kereszténydemokrata Estek májusi találkozásán a budapesti Városliget Cafében.

A Miniszterelnökséget vezető minisztert Harrach Péter, a Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti frakciójának vezetője népes közönség előtt köszöntötte, s utalva arra, hogy a mindössze 37 éves tárcavezető fölöttébb szoros programba illesztette be a kereszténydemokrata értelmiségi kör meglátogatását, úgy fogalmazott: „Egy fiatal miniszter mit tehet? Dolgozik.”

Az est alaphangulatát székely és palóc népdalok adták meg, ezeket egy különlegesen szép hangú, Gömörben született ifjú népdalénekes, Milus Fruzsina adta elő a teltházás rendezvényen.

A Fidesz–KDNP eddig is jól szerepelt az EP-választásokon, 2004-ben még ellenzékben 47 százalékos támogatást kapott, 2009-ben 56 százalék jelezte a társadalom bizalmát, 2014-ben pedig a voksolók 51 százaléka fejezte ki, hogy a Fidesz–KDNP pártszövetséget támogatja.

Hogy mennyire fontos új Európát építeni, erről Gulyás Gergely úgy vélekedett: a kérdést a választók döntenek május végén. Szerinte a Néppártnak és a szocialistáknak együtt sem lesz többsége az új EP-ben [ez azóta be is igazolódott – a Szerk.], azaz koalíciós kényszer jön létre. Nagy kérdés, hogy az Európai Néppárt a koalíciós többség kedvéért feladja-e arcukat. Manfred Weber erre utaló megfeleléskényszere egyfajta „karakterbeli” jellegzetesség.

Weber „spitzenkandidate” föllépése azért is kérdéses, mert korábban az Európai Bizottság csaknem minden elnöke előzőleg miniszterelnök volt, azaz már előzőleg szerzett csúcsvezetői tapasztalatot. Webernek ilyen múltja nincs, ráadásul a Spitzenkandidat-rendszer ellentéte a Lisszaboni Szerződéssel.

Trump hatalomba kerülése óta nagymértékben javultak a magyar-amerikai kapcsolatok. Korábban a Demokrata Párthoz tartozó

Magyarország-gyűlölők – Hungary haters – meghatározták a washingtoni hozzáállást. Az előző amerikai nagykövet, Colleen Bell asszony demokrata léte barátságos volt hazánk iránt, így Gulyás Gergely egy későbbi találkozón megemlítette neki, „Számunkra a Trump-korszak önnel kezdődött.”

Gulyás Gergely elmondta, hogy Amerika a mi kontinensünkkel szemben bizonyos előnyben van, mert ott egy demokrata párti képviselő sem meri kimondani, hogy ő ateista. Ők is részt vesznek az imareggeliken. Nyugat-Európában más a helyzet, és ijesztő módon távolodik egymástól a nyugati, illetve a közép-európai térség társadalmi felfogása.

A miniszter Schanda Balázs alkotmánybíró idétzte: „A jog csak egy nemzedékkel lehet konzerva-

tívabb, mint a társadalom.” Gulyás Gergely szerint ez a folyamat arra figyelmeztet, hogy minden vitában erőteljesen részt kell venni, nem megriadva a címkézéstől. A szembenállók ugyanis érvek híján a címkézéssel élnek, a legsúlyosabb címke ma a populisták. Aki szembe megy a fősodorról, az megkapja populisták bélyegét, és karaktergyilkosság áldozata lesz.

Jelenleg a Visegrádi Négyek között, noha a miniszterelnökök pártállása eltérő, a főbb kérdésekben egyetértés van. Ez a térség valószínűleg a közös történelmi múltnak köszönhetően nem távolodott el a józan észről. Olyan országban, ahol a társadalom húsz százaléka migrációs háttérű, már nem lehet az évezredek európai értékrendet helyreállítani. A propaganda ott jelenleg az, hogy „ez nem is

baj”... Mert „a multikulturalizmus jó”... A régi, fősodratú pártok összezsugorodtak, már kénytelenek koalíciót kötni zöldekkel, balliberálisokkal. Ennek következménye beláthatatlan.

A Kereszténydemokrata Est méltó színészi szavalattal ért véget: Baranyi László 92 éves művész a két rangos magyar irodalmi elismerést, a Baumgarten-díjat és a Ballasi Bálint-émlékardot egyaránt elnyerő Wass Albert költeménye hangzott el, A láthatatlan lobogó:

*Megmarkolom és nem hagyom,
ha le is szakad a két karom,
Ha két lábam térdig kopik:
de feljutok a csúcsokig!
S utolsó jussomat, a Szót,
ezt a szent, tépett lobogót
kítűzöm fent az ormokon
s a csillagoknak meglobogatom!*

Szobrot Európában – Hunyadi Jánosnak?!

A keresztény Európa jövője – Mit adhat Magyarország Európának? címmel tartott tanácskozást a Keresztény Civil Szervezetek Országos Fóruma május elején az Országházban, ahol Harrach Péter is előadást tartott *Lehet-e még szobrot állítani Európában Hunyadi Jánosnak?* címmel. A Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnökével, a KDNP parlamenti frakcióvezetőjével ennek kapcsán beszélgettünk a keresztény civilizáció jelenéről és lehetséges európai jövőjéről.

GONDOLA

– Sok szó esik ma kereszténységről, keresztény kultúráról, a keresztény értékek politikai képviseléről – *mondja Harrach Péter.*
– A vita hevességét nem mérsékeli egyes résztvevők ismereteinek hiányossága sem. Nem az a probléma, hogy akik távol állnak a hit és az egyházi közösség világától, nem ismerik azt. Az a probléma, hogy erről megkérdőjelezhetetlen véleményt mondanak, kétségbe vonva képviselőinek hitelességét. Az sem gond, ha egy hívő ember, aki távol áll a politikától, idegennek érzi annak játékszabályait. Az viszont már igen, ha a keresztény társadalmi felelősség politikai gyakorlatát előítéllettel kezeli.

– **Manapság sokan – vallásos emberek mellett nem hívők is, akik mégis ragaszkodnak kétezer éves kultúránkhoz – az európai keresztény civilizáció elvesztésétől tartanak. Valóban ekkora lenne a baj?**

– Világosan meg kell különböztetnünk három fogalmat: a hitet, a vallást és a kultúrát. A hit kegyelmi ajándék, mélyén felismerés, belső élmény van, így az a legszemélyesebb magánügy. Megélése általában vallási cselekményben, vallási közösség keretében történik, ami meghatározza tagjainak életformáját is. Egyértelműen közügynek tekintendő. A vallás a legfontosabb kultúraformáló tényező, aminek hatása a kultúrkör minden tagjára kiterjed, függetlenül annak személyes vallásosságától. Ezért mondhatta Antall József, hogy Európában az ateista is keresztény.

Történelmünk során sokan akarták elvágni kultúránk keresztény gyökereit. A jakobinus diktatúra idején éppúgy, mint a kommunista vallásüldözés korában nem csak a keresztény tanítást hallgattatták el, hanem hite miatt sok ezer embert öltek meg. Ma Európában ilyen durva keresztényüldözés nincs, de keresztényellenesség van. A keresztény közösségeket gyengíteni és hitelteleníteni igyekeznek, és mondvacsinált okokra hivatkozva tüntetik el a vallási szimbólumokat. A nyílt társadalom elmélet követői nem csak a gyökereket igyekeznek elvágni – vagyis minden hagyományt és identitást adó közösséget támadni –, hanem az önvédelmi reflex gyengítésével veszélyeztetik a kontinens jövőjét is.

Az első sorban Harrach Péter, az MKDSZ elnöke, KDNP-frakcióvezető (balra), Juhász Hajnalka miniszteri biztos, kereszténydemokrata országgyűlési képviselő és Gaal Gergely, a KDNP kommunikációs igazgatója

– **A bevándorlás és a multikulturalizmus hívei szerint viszont eleve nem keresztényi magatartás elutasítani mások befogadását vagy mereven elzárkózni más vallásoktól, kultúráktól...**

– A kereszténység önmagát nyilvánított vallásnak értelmezi. Tanítása a Szentírásban rögzített és az egyházban őrzött hagyományként, mint örömhír jelenik meg a világban. Ebből következik, hogy a keresztény tanítás hiteles értelmezése a hívő emberek alkotta közösségben történik. Ezért bizarr kísérlet, amikor egy nem hívő politikus vagy aktivista oktatja ki az érintetteket kereszténységből.

– **Nem joggal teszi? Hiszen, mint Ön is utalt rá, „Európában az ateista is keresztény”.**

– Egészen más a keresztény gyökerű kultúra kérdése. Ez nem vallási kérdés. Valóban, a kultúrkör minden tagja joggal nyilvánít véleményt erről, hiszen a kultúra általánosan érvényes normákról, szokásokról, értékekről szól. Az viszont súlyos elfogultságra vall, ha az évezredek gyökereket nem létezőnek tekintjük és csupán a felvilágosodással elkezdődött folyamatról veszünk tudomást. Különösen akkor, ha ennek az egyházellenes folyamatnak minden vadhajtását is elfogadjuk.

– **Mire gondol pontosan?**

– Ma Nyugat-Európában egy új,

mesterséges kultúra kialakításának kísérletét látjuk. Ez a nyílt társadalom elméletére épül. Képviselői a hagyományos identitás és az azt hordozó közösségek ellen dolgoznak. A család helyett alternatív együttélést hirdetnek, az egyházi közösségeket fellazítani és hitelteleníteni igyekeznek. A nemzettel és az azt képviselő patrióta gondolkodással szemben nemzetek feletti, birodalmi törekvéseket látunk.

– **Mit tehet ebben a helyzetben a közélettel foglalkozó keresztény ember, illetve politikus?**

– A mi dolgunk, hogy mindeneke előtt szóljunk kultúránk elhallgatott gyökereiről, elsősorban a keresztény ember- és társadalomképről, amihez méltó hangulati háttérrel adhatnak elődeink évezredek látható, olvasható és hallgatható alkotásai.

A keresztény tanítás szerint az emberi személy méltósága istenképiségből fakad. Ez jogokat és felelősséget is jelent. Az utóbbi megív minket a liberális gyakorlattól, a jogok torzító kiterjesztésétől és abszolutizálásától. Felelősségünk kiterjed az egész teremtett világra, azon belül az emberi társadalomra. Ezért tartjuk fontosnak a keresztény társadalomelmélet másik alapelvét, a szolidaritást, ami azt jelenti, hogy lehetőségeinkhez képest segítenünk kell embertársainkat abban, hogy megőrizhessék emberi méltóságukat.

A személyes felelősségen túl az ember társaslény mivolta is segíti a kiegyensúlyozott személyiség és az egészséges társadalom kialakulását. Vagyis a mi ember- és társadalomképünkben meghatározó szerepe van a közösségeknek. Hiszen az egyén a közösségben találja meg önmagát, lép kapcsolatba a másik emberrel. A családban válik egészséges felnőtté, az egyházi közösségben ismeri meg az életét meghatározó normákat, a nemzet tagjaként talál otthont a világban.

– **Csak áthidalható nézetkülönbségekről van szó vagy két világvég komoly összecsapását láthatjuk napjaink Európájában?**

– Világosan láthatjuk, hogy a két törekvés – a hagyományos európai és az új utakat kereső szekularizációs – egymással összeegyeztethetetlen. Az ezeket képviselő politikai erők közötti szakadék pedig átjárhatatlan. A hídépítés hangoztatása szép gondolatnak tűnik, valójában álságos. Hidat építeni személyek, népek és országok között lehet, az eszmék küzdelmében vagy egyik hódol be, vagy a másik. Sajnos azt kell látnunk, hogy Nyugat-Európában azok, akik eddig kereszténydemokratának nevezték magukat, közelednek a balliberális oldal felé. Ez is egyike azoknak az ügyeknek, amelyekben Közép-Európa mutathat példát az önfeladás következményeitől szédelő nyugatnak.

A keresztény Európa ma – az indiai Sebastian atya látogatása Zalaegerszegen

LUKÁCS LETÍCIA

„Hazám, keresztény Európa,
Túlélve időd szörnyű végét,
Elbírod-e még az Istent,
A Szeretetet és a Békét?”

Szabó Lőrinc

„A hit cselekedet nélkül halott” – hangzott el Sebastian atya gondolata 2019. február 21-én Zalaegerszegen. Ő volt az első indiai verbita pap, aki Magyarországra érkezett, és missziós küldetését tizenhat esztendeje hűen teljesíti nálunk. Rendkívüli szükség is van rá. Karizmatikus és közvetlen egyéniségével, nyíltszívűségével és szókimondásával tükröt tart elénk, európaiak és magyarok elé. Sebastian atya a dél-indiai Kerala államból származik, amelynek lakóit Szent Tamás apostol keresztelte meg Krisztus után 52-ben.

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége Zalaegerszegi Csoportja meghívására a Mindszenty Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium kápolnájában lehettünk szerencsés részesei előadásának, jelenlétének. Teljes lélekkel és figyelemmel JELEN volt. Benvin Sebastian Madassery atya, a Pápai Missziós Művek igazgató szerzetese a sok rejtett jólék

között folyamatos kihívást lát magyarországi működése során. Kiváló magyarsággal szembesül és szembe-sít bennünket is a templomok üresemű padsorainak látványával. Felhívja figyelmünket a magyar keresztény történetünk ismeretének óriási hiányosságaira, önnön gyökereinkre és őszinte hitünkre való rátalálás szükségességére.

Elmondása szerint a húszmillió ke-ralalai katolikus hívő „valóban hisz” és tényleg a hitközösség tagja. A kérdés az, hogy az európai, közöttük a magyar gyülekezetek tagjai küszköd-

nek-e vallásukkal, hitükkel? Csupán kifelé mutatják a vallásosságot, de valójában elfordulnak-e tőle? Felénk intézett kérdései mellbevágóak és önvizsgálatra készítőek. Igen, nekünk újra az alapoktól kell kezdeni: a Tízparancsolattal és Szent István királyunk Imre fiához intézett Intelme-ivel! Csodálattal nyilatkozott gazdag nemzeti örökségünkről és gyönyörű környezetünkről. Ám szomorúan tette fel a kérdést, hogy mindezt miért nem használjuk fel jobban a saját értékeink őrzése, a jövő generáció megmaradása és épülése érdekében?

Milyen példával járunk elől, milyen tettekkel éljük úgy mindennapjainkat, hogy abban a környezetünknek, gyermekeinknek java és öröme teljék? Hogyan sugalljuk és mutatjuk szavak nélkül az elveszni látszó keresztény hitet, amely megtartja közösségeinket, társadalmunkat és kultúránk legjavát? Hogyan vértessük fel családjainkat a hit erejével az anyagi világ kultúrája, a könnyen szerezhető „boldogság” csábítása ellenében? A szegénység nem Indiában van. A lelki értelemben vett szegénység leginkább Európában és Amerikában rágja át életünk és hitünk hálóját.

Kiváló humorával – székely viccekkel tűzdelt előadásmódban – azonban rávilágított arra, hogy minden adottságunk, őseinktől szerzett örökségünk rendelkezésre áll ahhoz, hogy virágzó, értékes életet éljünk és hagyjunk az utódaink számára itt, a Kárpát-medencében. Viszály helyett megértéssel, a gondolataink hangos elnyomása helyett csendes elmélkedéssel, a körülöttünk lévő szeretteinkhez, ismerőseinkhez való odafordulással érhetjük el lelkünk tisztaságát és közösségeink értékes épülését. A kis, dél-indiai keresztény falvakban ezt az emberek gyakorolják. Immár 2000 éve.

Bálint Sándorra emlékeztek Szegeden

HAZÁNK

Halálának 39. évfordulóján a jeles néprajztudósra emlékeztek a csongrádi megyeszékhelyen, az Alsóvárosi temetőben. Pártunk egykori országgyűlési képviselőjének tevékenységét helyi kereszténydemokraták, köztük Dobák Lászlóné és Polner Eörs méltatták.

Bálint Sándor sírjánál pedig Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyés püspök emlékezett a „legszőgedibb szőgedire”, egy mondatát idézve, amely jól kifejezte, milyen ember is volt ő. Az ominózus mondat a tárgyalóteremben hangzott el Bálint Sándortól 1965-ben az utolsó szó jogán, amikor is „rendszerellenes izgatás” miatt felfüggesztett börtönbüntetésre

ítélték: „Ne adja az Isten, hogy valaha is mögtudjam, ki az, aki följelentett engem, nehogy a szívemben valami kis gyűlölet keletkezzön”. Erre „rímelt” az a történet is, amit Polner Eörs idézett fel. Egyszer a Nyugati pályaudvaron járva Bálint Sándor egy táskákkal, bőröndökkel jól megpakolt házaspárra és a gyermekükre lett figyelmes. Föl is ajánlotta segítségét, melyet az apuka a „köszönjük, professzor úr” szavakkal viszonzott. Meg is kérdezte tőle Bálint Sándor, hogy honnan ismeri őt, esetleg tanította-e. „Nem, de én is ott voltam az Állambiztonság részéről, amikor önnél házkutatást tartottak” – hangzott a felelet. Talán mondani is szükségtelen, de a szegedi tudós ennek ellenére egy félmosoly kíséretében segített a családnak a cipekedésben.

Több mint félmilliárd forintból épül óvoda Egerben

500 millió forintot meghaladó összegből száz gyermek befogadására alkalmas óvoda épül Egerben. Az év elején kezdődött kivitelezés várhatóan még idén befejeződik – tájékoztatót a megyeszékhely kereszténydemokrata polgármestere májusban.

HAZÁNK – MTI

Habis László (KDNP) közölte: a Pozsonyi utcában immár látványos szakaszához érkező, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program (TOP) keretében megvalósuló beruházás 512 millió forintba kerül. Ebből 458,5 millió forint az uniós támogatás, melyet a város saját költségvetéséből mintegy 54 millió forinttal egészít ki.

A 918 négyzetméter alapterületű földszintes, teljesen akadálymentes létesítményt 6241 négyzetméteres telken alakítják ki négy csoportszobával, szociális helyiségekkel, irodákkal és játszóudvarral. A projekt részeként az Ifjúság úton 10 parkolót és egy mozgáskorlátozott várakozóhelyet is kialakítanak – tette hozzá.

Ismertette azt is, hogy a komplexum hőenergia-ellátását két földgázüzemű kondenzációs, fali kazánnal és zárt központi fűtőberendezéssel biztosítják, amely a használati me-

levíz-ellátás hőenergia-igényét is fedezi. A gyermekek által használt mosdó- és öltözőhelyiségek, valamint a közlekedők padlófűtést kapnak. Az épületbe háromrétegű üvegezéssel ellátott, műanyag nyílászárókat építenek be. Az új intézményben az étkeztetést ellátó melegítőkonyha lesz a szükséges kiszolgáló helyiségekkel. Kiépítik az elektromos, számítógépes és internetes hálózat mellett a villámvédelmi rendszert is, a csoportszobákat, tárgyalókat és közösségi tereket televíziós csatlakozással szerelik fel. A zárt, biztonságos kerítéssel ellátott sport- és játszóudvart füvesítik, fásítják.

Habis László emlékeztetett: a TOP több mint 14 milliárd forintos kere-tösszegének felhasználását előkészítve Eger városa eddig 31 kivitelezési munkára 26 támogatási szerződést kötött. A helyi TOP-os beruházások közül 14 már elkészült és további tíz van jelenleg is folyamatban.

CSÍKSOMLYÓ -tól -ig

Ilyen még nem volt: a katolikus egyházfő ellátogatott és szentmisét pontifikált a magyarság egyik legszentebb zarándokhelyén, Csíksomlyón. Épp egy héttel később, pünkösöd szombatján megtartották a hagyományos búcsút is. Mindkét alkalommal százezres tömeg zarándokolt a Kissomlyó és Nagysomlyó közötti Salvator-dombra (a „hegynyeregbe”), hogy részt vegyen a katolikusok és valamennyi magyar számára felemelő eseményen. Sok ezren a két szentmise közötti hetet is Erdélyben töltötték. Számos kereszténydemokrata politikus arra használta föl az időszakot, hogy ellátogasson a helyi magyarság vezetőihez, illetve közösségeihez.

„Zarándokolni annyit jelent, hogy hiszünk az Úrban,
aki hozzánk jön és közöttünk van...”

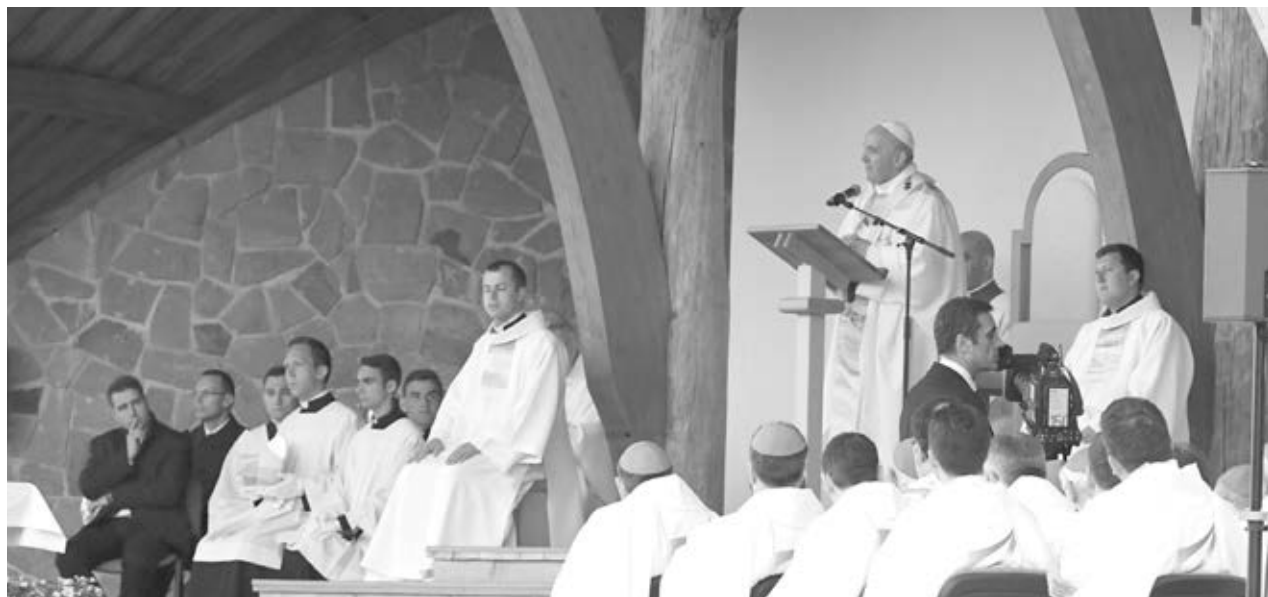
Először látogatta meg katolikus egyházfő az erdélyi magyar közösséget

Ferenc pápa romániai apostoli látogatása második napján, június 1-jén a magyarság egyik legfontosabb Mária-kegyhelyére, Csíksomlyóra érkezett, ahol a hagyományos pünkösödszombati búcsú helyszínén, a Kis- és Nagysomlyó-hegyek közötti nyeregben található Hármashalom-oltárnál mutatott be szentmisét.

A szentmisét Ferenc pápa latin nyelven pontifikálta, a hívek magyar nyelven válaszoltak, és az énekek is magyarul hangzottak föl. Az olvasmányokat magyarul és románul olvasták fel, a hívek könyörgése magyarul, románul és németül hangzott el.

A Szentatya beszédében a zarándoklás átalakító, egymás testvéreivé varázsoló titkáról elmélkedett. Az alábbiakban a homília szerkesztet változata olvasható.

„Isten iránti örömmel és hálával vagyok ma itt, ezen a történelmi értékekben és hitben gazdag, kedves Mária-kegyhelyen, ahová gyermekként jövünk, hogy találkozzunk égi Édesanyánkkal és hogy egymásban valódi testvérekre leljünk. Az Egyház voltaképpen tábori kórházhoz hasonlít. Ennek mintegy „szentségi” helyei, a kegyhelyek, a hívő nép emlékezetét őrzik. Ez a nép a szenvedések közepette sem fárad el keresni az élet vizének a forrását, ahol a remény új erőre kaphat. A kegyhelyek az ünnep és az ünneplés, a könnyek és az esdeklések helyei. Édesanyánk lábához járulunk, szinte szavak nélkül, hogy így az ő szemével láthassuk magunkat, és hogy tekintetével el-

vezessen Ahhoz, aki »az Út, az Igazság és az Élet« (Jn 14,6).

Ezt azonban nem akárhogyan tesszük: zarándokok vagyunk. Ti minden évben, pünkösöd szombatján elzarándokoltok ide, hogy eleget tegyetek őseitek fogadalmának, megerősödjötek az Istenbe vetett hitben és a Szűzanya iránti áhítatban, akit ez a fából készült, csodálatos szobor jelenít meg. A testvériség jele, hogy ezen a zarándoklaton

más felekezetek hívei is részt vesznek. Az idej zarándoklat Erdély öröksége, azonban egyúttal tiszteletben tartja a román és a magyar vallási szokásokat is. Ezen a zarándoklaton más felekezetek hívei is részt vesznek, és ez a párbeszéd, az egység és a testvériség jele. Ugyanakkor felhívás az életté vált hit és a reménnyé lett élet bizonyosságának helyreállítására. Zarándokolni azt jelenti, hogy mint nép hazatérünk. Egy

nép, amelynek gazdagsága a számtalan arc, kultúra, nyelv és hagyomány; Isten hívő szent Népe, amely Máriával együtt zarándokol az Úr irgalmát énekelve. Ha a galileai Kánában Mária közbenjárt Jézusnál, hogy megtegye első csodáját, akkor minden kegyhelyen ő virraszt és ő jár közben. Nemcsak Szent Fiánál, hanem mindannyiunknál, hogy ne hagyjuk, hogy azok a hangok és azok a sebek, amelyek az elkülönülést és a megosztottságot táplálják, megfosszanak minket a testvériség érzésétől. Nem szabad elfelednünk vagy tagadnunk a múlt összetett és szomorú eseményeit, azonban ezek nem jelenthetnek akadályt vagy ürügyet, hogy meggátolják a vágyott testvéri együttélést.

Zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a késztetést, hogy járjunk együtt az úton, kérve az Úrtól a kegyelmet, hogy a régi és a mostani sérelmeinket és bizalmatlanságainkat változtassa új lehetőségekké a közösség érdekében. Azt jelenti: elszakadni a bizonyosságainktól és a kényelmünktől egy új földi életnek a keresésében, amelyet az Úr nekünk akar ajándékozni. A zarándoklat kihívás, hogy felfedezzük és továbbadjuk az együttélés lelkületét,

Így látták a szentmisét a KDNP politikusai

A szentmisén több kereszténydemokrata politikus is jelen volt: a magyar kormányt Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke képviselte, míg a párt parlamenti frakciójának delegációját Harrach Péter, a képviselőcsoport első embere vezette.

„Megmutattuk a világnak, hogy elkötelezettek vagyunk keresztény hitünk, civilizációnk mellett. Megmutattuk a románságnak és a világnak is, hogy meg akarunk maradni magyarnak, megőrizzük

a székelységünket, a kultúránkat, a hagyományainkat” – nyilatkozta a szentmise után Semjén Zsolt. Harrach Péter pedig így fogalmazott: „Jó érzés volt részt venni a pápai szentmisén. Ez az élmény azt is jelentette, hogy együtt voltunk: az erdélyiek, az anyaországiak és a világ minden részéről idejött magyarok. Ma egy-két óráig a világ Erdélyre, Csíksomlyóra figyelt, és sok emberben tudatosodott, hogy itt székelnek élnek”.

Vejkey Imre frakcióvezető-helyettes, a KDNP pártügyésze

csodálatos élmények nevezte a csíksomlyói pápai szentmisét. „Érződött a testvéri szeretet. Csodálatos a Kárpát-medence bölcsőjében, a Szűzanya ölében ezeket az igéket hallgatni. Kívánom, hogy hasson Magyarország minden lakójára – arra is, aki hívő és arra is, aki nem –, és érezzék át annak a jelentőségét, ami itt, a csíki hegyek közepette a nyeregben történt. Isten áldjon mindenkit” – üzent a KDNP YouTube-csatornájára feltöltött videóban a kereszténydemokrata politikus.

Harrach Péter és felesége a zarándokok között, valamint Áder János köztársasági elnök (balra), Semjén Zsolt kormányfő-helyettes (középen) és Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere (utóbbi kép a június 8-ai búcsúi szentmisén készült)

és ne féljünk a kölcsönös érintkezéstől, találkozástól és segítségnyújtástól. Zarándokolni azt jelenti, hogy belekerülünk abba a kissé kaotikus tengerárba, amely a testvériség igazi megtapasztalásává válhat. Így, egy minden helyzetben szolidáris karavánná válunk a jövő építésének érdekében (vö. Evangélium gaudium apostoli buzdítás, 87). Zarándoklatunk során ne azt kutassuk, hogy mi lehetett volna (és nem lett), hanem inkább azt, ami ránk vár és nem odázhatjuk el. Zarándokolni annyit jelent, hogy hiszünk az Úrban, aki hozánk jön és közöttünk van, előmozdítva és ösztönözve a szolidaritást, a testvériséget, a jó utáni vágyat, az igazságot és az igazságosságot (vö. uo., 71). Jelenti a küzdelemre való elköteleződést is, hogy azok, akik tegnap lemaradtak, a holnap főszereplői lehessenek, viszont a ma főszereplői holnap se maradjanak hátra. Ez pedig a jövő szálainak közös összefonását teszi szükségessé. Íme, ezért vagyunk itt, hogy közösen mondjuk: Édesanyánk, taníts meg minket összevarrni a jövőt.

Ez a zarándoklat tekintetünket Máriára és az Isten általi kiválasztottság titkára irányítja. Mária, ez a Názáretből, Galilea egyik kis településéről, a Római Birodalom és Izrael perifériájáról származó lány igénjével képes volt elindítani a gyöngédség forradalmát (vö. uo., 88). Az Isten általi kiválasztottság titka

ez, amely tekintetét a gyenge felé fordítja, hogy összehaverja az erőseket, és arra ösztönöz, bátorít minket, hogy mi is hozzá hasonlóan mondjuk ki az igénünket, hogy végigjárjuk a kiengesztelődés ösvényeit.

Aki kockáztat, annak az Úr nem okoz csalódást. Járjunk az úton, járjunk együtt az úton, és engedjük, hogy az Evangélium legyen az a kovász, amely képes áthatni mindent és képes megajándékozni népeinket az üdvösség örömeivel."

A szentmise végén a zarándokok elnékeltek a pápai, a magyar és a székely himnuszt is.

Ezek elhangzását követően Ferenc pápa megajándékozta a csíksomlyói Szűzanyát egy szál aranyrózsával. Nemcsak főhajtással tisztelgett előtte,

Középen Nacsa Lőrinc, a KDNP-frakció szóvivője és Hollik István kormányzóvivő, a KDNP országgyűlési képviselője

hanem meghatottan, kedvesen meg is simogatta a köntöse szegélyét. Nem csoda, hogy egy szívvel, egy lélekkel zengett gyönyörű nyelvünkön a Máriát dicséző ének: „Te vagy földi éltünk Vezércsillaga, Édes reménységünk, Kegyes Szűzanya. Téged rendelt jó Anyánknak az Isten Fia, azért áldunk örvendezve, Ó, Szűz Mária!”

Miután Ferenc pápa elhelyezte az ajándékol hozott aranyrózsát a csíksomlyói kegyszobor lábánál, Jakubinyi György gyulafehérvári érsek a következő szavakkal mondott köszönetet magyar, majd román nyelven:

„Szentatyá! Húsz évvel ezelőtt Szent II. János Pál pápa látogatta meg először ezt az országot, de csak a fővárosra, Bukarestre szorítkozhatott. Nagyon sajnálta, hogy nem látogathatta meg

Erdélyt, ahol hívei többsége lakik, de megígérte, hogy ha még egyszer jön, mindenképpen eljön hozzánk. Húsz év múlva most Ferenc szentatyá teljesítette ezt az ígéretet.

Szentatyá! Itt köszöntjük a négy erdélyi római katolikus egyházmegye magyar-székely többségű hívei és püspökei: Gyulafehérvár, Nagyvárad, Szatmár és Temesvár. Kérjük, Szentatyá, segítsen, hogy bekapcsolódjunk az egyetemes Egyház vérfolyásába.

Köszönjük, Szentatyá, hogy eljött velünk együtt imádkozni, a szentmiseáldozatot bemutatni, kéri a Csíksomlyói Segítő Máriát, hogy áldjon meg minket a fogadalmi kereszt felirata szerint: »Isten! Tarts meg minket őseink szent hitében és erényeiben.«

A köszönő szavak után a pápa és az érsek megajándékozták egymást: Jakubinyi György Xantus Gábor Ég és föld között című festményét ajándékozta Ferenc pápának, a Szentatyá pedig egy kelyhet adott át a gyulafehérvári főpásztornak.

Ferenc pápa a szentmisét követően felkereste a csíksomlyói Jakab Antal Házat. Itt találkozott fogyatékosok egy csoportjával. Miután bemutatták a Szentatyának a tanulmányi házat és a karitátszöközpontot, a Jakab Antal Ház ízes magyar étellel kínálta meg ebédre a pápát. Öszentsége egy Jézus Szíve képet ajándékozott a Háznak.

A magyar kormány 160 millió forinttal támogatta a mise előkészületeit

A magyar kormány közel 160 millió forint támogatást nyújtott a pápai szentmise előkészületeihez – közölte Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke a szertartást megelőzően.

Az államtitkár azután beszélt erről, hogy Urbán Erik ferences tartományfőnökkel és Sajgó Balázssal, a pápalátogatás főegyházmegyei koordinátorával megtekintette a pápai mise helyszínén zajló munkálatokat. A magyar kormány támogatásával bővítették a Kis- és Nagysomlyó-hegy közötti hegynyeregben álló Hármashalom-oltár színpadát, új liturgikus

bútorokat helyeztek el, és felújították a csíksomlyói Jakab Antal Házat is, ahol a misét követően Ferenc pápa ebédelt.

Soltész Miklós a sajtó képviselőinek elmondta: a magyar kormány nem tud beleszólni egy olyan esemény szervezésébe, amelyet egy másik ország területén rendeznek, de segíteni tud a magyar közösséget érintő esemény szervezőinek.

A kereszténydemokrata államtitkár elmondta: egyrészt olyan beruházásokat is támogattak, amelyek a pápalátogatás után még hosszú ideig fogják szolgálni a közösséget. Ezek sorában a Hármashalom-oltár színpadi részének a felújítását és a

Jakab Antal Ház felújítását említette. Hozzátette, hogy az oltár fölé a pápai mise idejére tervezett tető leszerelhető lesz, hogy később más helyszíneken is felállíthassák.

Hozzátette ugyanakkor, hogy a magyar kormány olyan feladatok költségeihez is hozzájárul, amelyek a pápalátogatás csíksomlyói pár óráját szolgálják. Ezek sorában a miseruhák és a pápai mise különös szakrális felszereléseinek elkészítésének a támogatását említette.

„A Szentatyá azt üzenté, hogy az itteni nemzeteknek a békéjét és közösségét kell, hogy szolgálja a látogatás. Csíksomlyó is ezt fogja szolgálni.

Minden más, amit hallunk, ami erre ráakodik, az nem fontos” – jelentette ki. Megjegyezte: aki járt már a csíksomlyói búcsún, az megérezhette, hogy az esemény lelki és közösségi feltöltődésre ad lehetőséget.

Soltész Miklós még a pápai szentmisét megelőzően utalt rá, hogy csíksomlyói lesz Ferenc pápa romániai látogatásának legnagyobb tömegeket megmozgató rendezvénye. „Meg kell mutatnunk, hogy a hit, a kereszténység, a katolicizmus, és persze a nemzeti létünk, a magyarság is nagyon fontos számunkra” – jelentette ki a pápalátogatást megelőzően az államtitkár.

Barbár támadásnak esett áldozatul az úzvölgyi katonatemető

Az erdélyi magyarság április végén szembesült azzal, hogy Dormánfalva önkormányzata önkényesen román parcellát alakított ki az úzvölgyi első világháborús sírkertben, felszáz betonkeresztet és egy emlékművet felállítva ott.

Az egykori államhatár mellett fekvő, lakatlan Úzvölgye település közigazgatásilag a 33 kilométerre fekvő Csíkszentmártonhoz tartozik, de Hargita és Bákó megye kataszteri hivatala 2001-ben a település területét a 25 kilométerre fekvő Dormánfalvának juttatta.

A Bákó megyei kisváros polgármestere április közepén e megállapodás alapján a moldvai településre telekkönyvezte a katonai temetőt. A településről 2017-ben költözött el az utolsó lakos.

LÁTOGATÁS A SÍRKERTBEN

Hogy a temetőt érintő provokációra felhívják a figyelmet, illetve leróják kegyeletüket az elhunyt hősök emléke előtt, a Nemzeti Összetartozás Napján Harrach Péter KDNP-frakcióvezető és Vejkey Imre pártügyész is felkereste a sírkertet, majd másnap Semjén Zsolt pártelnök, kormányfő-helyettes ugyancsak ellátogatott ide.

Harrach Péter frakcióvezető a megemlékezés alkalmával elmondta: érzékelhető a temető veszélyeztetettsége, és a jelen magyarjai felelősek a múlt és a jövő magyarjaiért, ezért is kell védenünk hőseink emlékét.

„Minden közösségnek joga van ahhoz, hogy virágot helyezzen el ősei és halottai sírján” – ezt a miniszterelnök-helyettes mondta, miután felkereste az úzvölgyi katonatemetőt.

„Egy nagykorú nemzet nem lehet halottgyalázó, minden halottnak joga van ahhoz, hogy az etnikai és vallási identitásának megfelelő jelkép alatt nyugodjék” – tette hozzá a kereszténydemokrata pártelnök.

Semjén Zsolt a saját Facebook-ol-

Vejkey Imre és Harrach Péter (fent), valamint Semjén Zsolt is felkereste az úzvölgyi sírkertet

dalára feltöltött, román nyelven feliratozott videofelvételen kiemelte: a magyarok tisztelik mindenkinek a halottait, legyenek azok románok, osztrákok, németek vagy oroszok. Kijelentette: a magyarok ugyanígy elvárják, hogy tiszteljék a halottait. „Nyugodjanak békében!” – zárta szavait a miniszterelnök-helyettes.

BARBÁR TÁMADÁS

Mindössze egy nap telt el nyugalomban: június 6-án délután az úzvölgyi katonatemetőbe erőszakkal tört be a helyszínre csődített, felheccelt, több

ezer fős román tömeg, és ott ortodox szertartás keretében felszentelték a temetőben törvénytelenül létesített román emlékművet és parcellát.

A karhatalmi erőknek alig fél óráig sikerült pajzsot képezniük a lakatlan hegyi település temetője előtt élőláncot képező, békésen imádkozó székelyföldi magyar tiltakozók és a több ezer román provokátorok között. A zászlókkal felvonuló román tömeg a csendőrséget és a magyarokat becsmérlő jelszavakat skandált.

A román csőcselék többször is megpróbálta áttörni a csendőrkordont, hogy a kapuhoz jusson, de kísérleteik mindaddig nem jártak sikerrel, míg a temető oldalsó, hátsó részén több tucat, futballhuligánnak kinéző fiatal be nem jutott a sírkertbe. Ők belülről kitépték a székelykapu szárnyát, így a román tömeg benyomulhatott.

A székelyeknek el kellett távolodniuk a kerítés mellől, mert belülről zászlórudakkal bántalmazták őket. Ezután került sor az ortodox szertartásra, amelynek keretében – a papok szóhasználata szerint – felavatták és felszentelték az onnan húsz kilométerre lévő Dormánfalva polgármesterei hivatala által önkényesen állított emlékművet.

A magyar tüntetők elvonultak a helyszínről. Az ortodox szertartást koszorúzási ünnepség majd a szervező civil szervezetek vezetőinek

szónoklatai követték. A felszólalók hangsúlyozták: Úzvölgye Románia része, ahol nem lehet megakadályozni a román hősokról való megemlékezést.

A megmozdulás egyik szervezőjének, a Calea Nemului (Nemzet Útja) Egyesületnek az elnöke, Mihai Tarnoveanu kijelentette: az úzvölgyi katonatemető román keresztjeihez a jogot az elesett katonák véráldozatával szerezték. Hozzátette: ha a kormány arról döntene, hogy a temető Csíkszentmárton községhez tartozik, az a döntés sem moshatja le a román hősök vérének. Úgy vélte: mindegy, hogy a temető Hargita vagy Bákó megye területén fekszik, mert mindkettő román föld.

A ceremónia folytatásaként felolvasták annak a 149 román katonának a nevét, akit tudomásuk szerint az Úzvölgyi katonatemetőben temettek el, majd megkoszorúzták az emlékművet.

„Ha ezt a barbárságot a román politika nem akarta megakadályozni, akkor az morális botrány, ha nem tudta, az pedig államigazgatási csőd” – írta Facebook-oldalán az úzvölgyi incidensre reagálva Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke.

Az RMDSZ és a magyar Külügyminisztérium is elítélte az erőszakos román provokációt.

Román szélsőségesek „megrohamozták” és „elfoglalták” a temetőt

A KDNP küldöttsége helyi vezetőket, székely és csángó közösségeket keresett fel

Vejkey Imre KDNP-s pártügysz és Harrach Péter KDNP-frakcióvezető csángó gyermekek között

CSÍKSZEREDA: TERÍTÉKEN AZ EGÉSZSÉGÜGY ÉS A SZÉKELY ÉLELMISZEREK

Csikszeredába is ellátogatott Magyarországról a Kereszténydemokrata Néppárt küldöttsége Harrach Péter vezetésével. A delegáció meglátogatta a Csikszeredai Megyei Sürgősségi Kórházat, majd részt vett a helyi és hagyományos termékek vásárán.

A küldöttséget a megyeházán fogadták, Hargita Megye Tanácsa sajtószolgálatának közleménye szerint ezt követően a magyarországi politikusok megtekintették a megyei sürgősségi kórházat, és beszélgettek a munkaközösséggel.

Nagy fejlődésen ment át a csikszeredai kórház, ehhez megfelelő támogatást kapnak az intézmény fenntartójától, a megyei tanácstól – számolt be Konrád Judit kórházmenedzser. A szakemberek kivándorlását a megyei tanács által épített orvoslakásokkal, a fejlődés, a hivatás gyakorlásának lehetőségével, a bizalomra alapozott csapatmunkával próbálják visszaszorítani – mondta.

Több előrelépés történt az ideggyógyászat területén – ismertette Melles Orsolya orvosigazgató. Elsősorban a személyzetet bővítették, de egy fontos céljuk is teljesült, a napokban elvégezték az első trombolízist (az agyi

területet ellátó eret elzáró vérrög-dugó feloldását), ami egyedülálló a megyében. Az egészségügy területén és a Sapientia Egyetem esetében is látható a magyar kormány elkötelezettsége – mondta Borboly Csaba (RMDSZ), Hargita Megye Tanácsának elnöke, aki arra biztatta a szakorvosokat, hogy számoljanak be a szükségletekről, ugyanis a csikszeredai kórház az az intézmény, amely a fejlődés útjára lépett és érdemes a támogatásra.

A magyarországi küldöttségnek és minden érdeklődőnek termékkóstolót tartott a helyi és hagyományos termékek vásárán Hargita Megye Fejlesztési Ügynöksége. A hentesárut, péktermékeket, sajtókészítményeket, szörpöket, kürtös kalácsot minden résztvevő elégedetten kóstolta.

De a kereszténydemokrata küldöttség belekóstolhatott abba is, hogyan ápolják a helyiek évszázados tradícióikat. „Nincs felemelőbb, mint amikor a hagyomány életre kell. Ennek lehattunk szem- és fültanúja a 32. Csürdögölő gyermek- és ifjúsági néptáncfalalkozón, Csikszeredában” – írta közösségimédia-bejegyzésében a látottakról Harrach Péter.

HŐS HONVÉDEINKRE EMLÉKEZVE

A KDNP erdélyi küldöttségét Ojtozban Dimény Zoltán polgármester fogadta, ahol Firtl Máttyás korábbi országgyűlési képviselő átadta „Az Ojtozi csata 1917-2017 hősiesség, hazaszeretet, összetartozás” című könyv tiszteletpéldányait. A kötet az ojtozi csata 100 éves évfordulójára szervezett konferencia előadásait tartalmazza.

Ezt követően Harrach Péterrel, a KDNP frakcióvezetőjével, Brummer Krisztiánnal, a soproni polgármesteri hivatal irodavezetőjével és Jenik Péter miniszterelnök-helyettesi kabinetfőnökkel megkoszorúzták a soproni 18-as gyalogezred emlékkövét, majd látogatást tettek a magyar hősi halált halt katonák sírjainál.

A küldöttséget Kézdivásárhelyen fogadta Tamás Sándor, Kovászna Megye Tanácsának elnöke, majd a küldöttség a „Székely Thermopüli” helyszínén, azaz a Nyergestetőn elhelyezte a kegyelet koszorúját.

CSÁNGÓFÖLD VENDÉGSZERETETÉT ÉLVEZVE

A KDNP erdélyi küldöttsége a Kárpátokon túlra, Csángóföldre is ellátogatott. Magyarfalun megnézték az épülő magyar közösségi házat, Lábnyikon csángó gyerekek mutatták be a magyarországi vendégeknek ének- és táncudasukat, Kóstelken pedig Vaszi Levente, a 2014-es Fölszállott a páva különdíjasa fogadta a delegációt.

„Minket is meg fog csodálni a világ, ha összefogunk”

Pál József Csaba temesvári megyéspüspök a pünkösdi vigíliai búcsún elmondott prédikációjában úgy fogalmazott: amiként Svájcot csodálják, úgy a magyar népet is csodálni fogja a világ, ha az meghallja védőszentje, a csiksomlyói Szűzanya szavát.

A püspök a csiksomlyói pünkösdi búcsún mondott prédikációjában Svájc sikerét annak tulajdonította, hogy népe meghallgatta védőszentje, Flüei Szent Miklós szavát, és minden háborútól távol maradt. Pál József Csaba úgy vélte: mint minden édesanya, Mária is annak örül legjobban, ha gyermekei békességben élnek, ha összefognak, ha segítik egymást. „Nemcsak Svájcot, hanem minket is meg fog csodálni a világ, ha összefogunk” – jelentette ki a püspök. Úgy vélte azonban, hogy az összetartásnak irányultsága is kell, hogy legyen. Ez az irányultságot az adja, hogy közösen hallgatunk a Szűzanyára és a fiára.

„Induljunk el újra közösen építeni jövőnket, fedezzük fel a legszebbet, a legjobbat egymásban. Erősítsük egymást, hogy együtt is meg tudjunk ajándékozni másokat, más népeket és más nemzeteket is” – jelentette ki. Szent II. János Pál pápától idézte, hogy a közösség lelkelete az a

képeség, hogy a jót lássuk meg a másikban. Úgy vélte: a múlt nem keseregni kell, a múltból tanulni kell. „Nem elég, hogy igazunk van, alázatlanul kell tudnunk elfogadni azt, hogy az igazság egy része a másikban is jelen van. Kell tudjuk megbecsülni, és kell tudnunk segíteni egymásnak, kell tudnunk kiegészíteni egymást. Ha a másik nem úgy gondolkodik, ez még nem jelenti, hogy nem tartozik hozzám, nem jelenti, hogy nem testvérem, hiszen közös mennyei atyánk van” – fogalmazott a püspök.

Jó hírként közölte, hogy az Istent szeretőknak minden a javukra szolgál. „Nem lehetünk pesszimisták, ha nagyon sok okunk is van rá” – jelentette ki. Úgy vélte: az Isten szeretete nélkül sem egy nép, sem egy birodalom nem állhat fenn sokáig. Ha az Isten iránti szeretet az első helyen van, a múlt szenvedései is javukra fordulnak. Az Istent szeretőknak minden a javukra szolgál.

A prédikációban az úzvölgyi katonatemető kapcsán kialakult konfliktusra is kitért. „Itt nem két nép áll egymással szemben. Meggondolatlan vagy rossz szándékú intézkedésre felült egy mindenre fogható csoport. Felkorbácsolták az indulatokat. Fáj, ami történt, de nem engedhetjük, hogy elszabaduljanak az indulataink, és nem általánosíthatunk, mintha mindenki olyan lenne. Az ügy Isten segítségével meg fog oldódni, de nekünk meg kell őrizni emberi és keresztényi méltóságunkat” – jelentette ki. Széchenyit idézve mondta: „kövel dobálnak, mi a kövekből lépcsőt építünk”.

A mise elején a zárandokokat köszöntő Urbán Erik, az erdélyi ferences rendtartomány főnöke a „csiksomlyói katedrálisban” köszöntötte a zárandokokat. A párizsi Notre-Dame-székesegyház tragédiájára utalva kijelentette: a csiksomlyói katedrális nem lehet lerombolni, felégetni, mert tégláit a hívek képezik.

Jakubinyi György, a gyulafehérvári főegyházmege érseke felidézte, ahogy egy héttel ezelőtt a csiksomlyói hegynyeregben fogadták Ferenc pápát, Szent Péter utódját. Mint fogalmazott: „először fordult elő, hogy ideengedték a Szentatyát”, hogy itt mutathassa be a szentmisét a nemzeti és vallási szempontból is kisebbségben élő híveihez. Elmondta, az egyházfőnök tetszett, hogy a hívek egységesen a saját nyelvükön kapcsolódtak be a misébe.

Az érsek megköszönte a pápai mise résztvevőinek a fegyelmét. Úgy vélte: sikerült megmutatni a világnak, hogy a székely magyar emberek tudnak viselkedni, és a mise azt is példázta, hogy a Szűzanya tisztelete összefogja a népet.

A csiksomlyói pünkösdi mise alatt cseperegni kezdett az eső, de a szertartás ragyogó napsütésben fejeződött be.

Az idén 75 éves KDNP 30 éve alakult újjá

75 éves fennállását ünnepli a magyar kereszténydemokrácia. Az alkalomból a Barankovics István Alapítvány Kereszténydemokrácia Tudásbázisának kutatócsoportja cikksorozatban tekinti át az elmúlt 75 év fontos eseményeit. Ebben a részben az 1989-es „hőskorszak” fontosabb eseményeiről olvashatnak Szabó Róbert történész tollából.

Keresztes Sándor (balra) és Surján László, a KDNP egykori elnökei

A modern kereszténydemokrácia magyarországi megjelenésére a második világháború végéig kellett várni. A Keresztény Demokrata Néppártot névátváltó Demokrata Néppárt politikai alakulat röpké ideig képviselhetette a kereszténydemokrácia politikai elveit. Az egypárti diktatúra kiépülésével párhuzamosan zsugorodott működési lehetősége; a vallásos tömegek elleni sajtókampányok, az államilag inspirált egyházellenes támadások és a letartóztatott Mindszenty esztergomi érsek elleni koncepciós perbe tervezett kierőszakolt bevonásuk miatt keresztitűzbe került párt 1949 elején tevékenységének felfüggesztésére kényszerült. 1956. október végén a forradalom napjaiban a párt ismét felújította tevékenységét. (A pártban uralkodó felfogás szerint nem kellett újjáalakulnia, mivel nem tiltották be működését, az 1949-es „önfeloszlátás” – mind Barankovics, mind a párt soha nem létező és működő „Politikai Bizottsága” nevében – a párt alkotmányát sértő lépés volt, ezért érvénytelen.) A forradalom leverése után hosszú ideig nem adódott lehetőség, hogy ismét a politikai életben szerepeljenek a hazai kereszténydemokraták.

Az újrakezdés közvetlen előzménye az 1987 októberében a Nagycsaládosok Országos Egyesületében megkezdődött szervezkedés volt, majd 1988. december 3-án a Márton Áron Társaság megalakítása az Üllői úti Örökimádás templom tanácstermében. Az interkonfesszionális alapon szerveződő egyesület alapítói között voltak a Demokrata Néppárt idehaza és külföldön élő tagjai (Keresztes Sándor, Kovács K. Zoltán, Ugrin József), katolikus értelmiségiek (például Giczy György teológus, az Új Ember újságírója, Gáspár Miklós jogász, Lukáts Miklós építész-mérnök, Surján László orvos). Eredetileg a meghurcolt gyula-

fehérvári püspök emlékének szentelt emlékülés megszervezését tekintették legfontosabb feladatuknak. 1989. március 11-én díszünnepséget is rendeztek püspökké szentelésének 50. évfordulóján, amelyen Pozsgay Imre, a Hazafias Népfront főtitkára és Gyulay Endre szeged-csanádi megyéspüspök is felszólalt. A kádári diktatúra felbomló időszakában a társaság igazi célja az lett, hogy az egyház visszaszerezze önkormányzatát, érvényesüljenek a keresztény közéleti értékek. 1989. januárjában munkacsoportokat alakítottak, amelyek az egyház szociális tanításainak megismertetésével, Magyarország demokratikus átalakulásával kapcsolatos törvénytervezetek véleményezésével is foglalkoztak. Irányelveket fogalmaztak a lelkiismereti szabadságról, a szabad vallásgyakorlásról, az egyházügyekről szóló törvény megalkotásához kapcsolódóan.

ZÁSzlÓBONTÁS MÁRCIUS IDUSÁN, ORSZÁGOS SZERVEZÉS JÚNIUSTÓL

1989 elején a működésüket a Rákosi-korszak óta felfüggesztett történelmi pártok (MSZDP, FKgP) újjáalakulása, a Magyar Szocialista Munkáspárt szétesésének felgyorsulása és az újonnan szerveződött ellenzéki pártok (MDF, SZDSZ, FIDESZ) befolyásának növekedése kapcsán egyre gyakrabban felmerült egy magyar keresztény párt megszervezésének gondolata is. A magyar titkosszolgálatok jelentései szerint ekkor már a Pécsen élő Matheovits Ferenc és a fővárosban letelepedett Keresztes Sándor is a hazai pártalapítás esélyeit latolgatta, utóbbi Esztergomban is tárgyalt, de Paskai László még a technikai akadályok miatt (is) korainak tartotta egy keresztény világnézeti párt megalakítását. Ezzel egy időben a külföldön élő magyar kereszténydemokrata politikusok egy része is

pártalapításra ösztönözte Keresztes Sándort és társait. Keresztes Sándor visszaemlékezése szerint végül Pozsgay Imre készítette cselekvésre, aki szintén hiányolta egy keresztény párt színre lépését. Keresztes Sándor két volt képviselőtársa – Matheovits és Ugrin – jelenlétében hozta nyilvánosságra, hogy 1989. március 15-én hozzákezdnek a Demokrata Néppárt újjászervezéséhez Kereszténydemokrata Néppárt néven, s e célból fiatal politikusok bevonásával szervezőbizottságot alakítanak, amely a párt alkotmányos szerveinek megalakításáig képviselői szervként funkcionál. (Magyarázatra szorult a pártalakulat elnevezése is. A korábbi név megváltoztatására készítette a vezetőséget az is, hogy a Nemzeti Parasztpárt kisajátította a „néppárt” elnevezést, amikor felvette a Magyar Néppárt nevet. A „keresztény” jelző használatával a külföldön sikeres keresztény pártokkal való azonosságukat igyekeztek kifejezésre juttatni.)

A hírt a Magyar Távirati Iroda csak március 17-én közölte le. A bejelentés lényegesen nagyobb publicitást kapott az emigráns sajtóban. Még 15-én, volt képviselők egy csoportja (Babóthy Ferenc, Belső Gyula, Varga László, Kovács K. Zoltán, Pete Ferenc, Mézes Miklós, Pócza Lajos) közös levélben üdvözlötték az óhazában történt pártalapítást, ám leszögezték, hogy nem kívánják tanácsokkal ellátni a hazai viszonyokat sokkal jobban ismerő egykori pártbeli társaikat, s nem akarnak beavatkozni a párt szervezésébe. (Ekkor külföldön 10, idehaza 14 egykori demokrata néppárti országgyűlési képviselő élt, de közülük nem kapcsolódott be mindenki a párt újjáélesztésébe.) A szervezőbizottság vezetését a „legfiatalabb” bejelentő, Keresztes Sándor kapta, Ugrin József a volt KALOT-népfőiskolák újjáalakítását igyekezett előkészíteni.

A pártta szerveződés időbeli megkésettisége miatt (is) a szervezés kezdetben vontatottan haladt. A pártba belépők, az önkéntes pártszervezők levelei Keresztes budafoki lakására érkeztek, később a megbeszéléseket magánlakásokon, szállodákban, vagy az egyik alapító munkahelyén tartották. Nagy gondot okozott a pénztelenség, nem volt párhelyiség, infrastruktúra, telefon, az iratok sokszorosításához szükséges berendezéseket csak a holland kereszténydemokrata néppárt segítségével tudták beszerezni. 1989. április 14-én döntöttek a pártprogram és a pártalkotmány kidolgozásáról, valamint az elkészült részprogramok nyilvánosságra hozataláról. Felállítottak egy 14 tagú ideiglenes intézőbizottságot is, amelynek elnökévé Keresztest választották. Megalakult egy szervezőbizottság is, amely azonban sokáig nem fejtett ki érdemi tevékenységet.

A KDNP a Demokrata Néppárt 1947-es programja alapján álló világnézeti, de egyházaktól független, felekezetek közötti pártként határozta meg önmagát, amely a választásokig konstruktív ellenzéki pártként kívánt politizálni. A párton belül is hamar jelentkeztek a rendszerváltó pártokra jellemző generációs és szemléletbeli ellentétek, ám ezek nem kaptak nyilvánosságot. Voltak, akik a fiatalabb pártszervezők tevékenységét ellenőrizendő a régi demokrata néppárti képviselők szerepének növelését szorgalmazták. Ez ellentétben állt nemcsak Keresztes Sándor, hanem a külföldi társak elképzelésével is, akik az öregebb generációnak szenior szerepet szántak, a pártszervezésben jártas, fiatal, keresztény szellemiséget valló értelmiségi garnitúra megjelenéséig. Nyilvánvaló lett, hogy az elmúlt 40 év vallásellenes légkörében az a KALOT-generáció, amely 1947-ben nemcsak aktív szavazóbázisát, hanem káderutánpótlását is jelentette a Demokrata Néppártnak, megtizedelődött, s teljesen visszavonult. A szervezés vontatottan haladt. 1989. júniusban elhatározták, hogy végre hozzálátnak az országos szervezkedés elindításához.

AZ SZDSZ „NOSZTALGIAPÁRTNAK” CSÚFOLTA

A közélet a Kereszténydemokrata Néppárt létezéséről az MTI hírének közreadásán túlmenően sokáig nem vett tudomást. A KDNP az ismer-

A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT CÉLKITÜZÉSEI

Történelmi párt vagyunk! A múltunk TISZTA, nem vettünk részt a demokrácia eltiprásában, annak áldozatai lettünk.
NEM VOLTAK ÁRULÓINK, csak ÜLDÖZÖTTEINK!
Ez ad erkölcsi alapot célkitűzéseink meghirdetéséhez!

1. Többpártrendszerű parlamentáris demokráciát és jogállamot! Az egyéni képességek szabad kibontakoztatását!
2. Tiszta közéletet! Harcot a korrupció és a protekció ellen! Keresztény erkölcsű nevelést, minden egyház szabad működését!
3. 8 órai munkával elérhető tisztas megélhetést az állam minden polgárának, értékálló nyugdíjakat alsó-felső határokkal!
4. A munkaerőt is árán megfizetni. A kiugró jövedelmek adóztatásával és korlátozásával az önhibájukon kívül nem dolgozóknak szociális védelmet biztosítani.
5. Természeti környezetünk védelmét, tiszta levegőt, egészséges ivóvizet!
6. A veszélyes üzemek állami támogatásának fokozatos megszüntetésével az egyéni vállalkozások és társulások fejlesztését és támogatását, ésszerű hitelpolitikát!
7. Egyéni földtulajdont, szabad bérletet és önkéntes szövetkezeteket! A kistelepülések elmaradottságának megszüntetését!
8. Demokratikus önkormányzatok kiépítését a szabad falvakban, városokban!
9. A családnak, mint a társadalom alkotó és formáló erejének védelmet, és a többgyermekes erőteljes támogatását! Az abortusz szigorú korlátozását!
10. Az európai kereszténydemokrácia támogatásával csatlakozni az európai pácshoz, Európa népeinek nagy családjához egyenjogú tagként. Békében élni szomszédainkkal és minden néppel!

Tisztelt Választó!
Ha céljainkkal egyetért, SZAVAZZON a megvalósításukért küzdő
KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRTRA!
Jelöltjeink, akikkel ezt a politikát kívánjuk
érvényesíteni: a túlkoldalon
Támogassa őket a szavazatával!

KDNP

aloma grafica A.G. - Roma - Via Francesco, 683

KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT 324

Kereszténydemokrata Néppárt

Szikkasztó alap: keresztény elmélet és erkölcs.
Tiszta ellenzéki múlt: a Barankovics hagyomány.
Kiterjedt nemzetközi kapcsolatok: európai kereszténydemokrácia.

Kolozsvárt születtem, 1941-ben. Iskoláimat Budapesten végeztem. 1969-ben orvos lettem. Nős vagyok, három gyermekünk van. Az Orvostovábbképző Egyetem Patológiai Intézetének docense, hazai és külföldi tudományos társaságok tagja vagyok. A Zuglói Szent Család egyházközséghez tartozom. Pártonkívüli voltam, a KISZ-be sem léptem be. A Nagycsaládok Országos Egyesületének elnökhelyetteseként szereztem első közéleti tapasztalataimat.

Dr. Surján László

retlenségből akart kitörni s politikai hovatartozását deklarálni, amikor a szervezőbizottság elhatározta, hogy csatlakozni kíván az Ellenzéki Kerekasztalnál helyet foglaló rendszerváltó pártok csoportjához. 1989. május 10-én terjesztették elő kérelmüket, de az SZDSZ ellenezte a nosztalgiaipártnak aposztrofált KDNP jelentkezésének elfogadását. A felvételtől 1989. június 7-én döntöttek véglegesen. A szavazás szerint négy igen szavazattal, négy tartózkodás mellett a KDNP az EKA vétőjoggal nem rendelkező, teljes jogú tagja lett. Ugyanakkor a vétőjog elérése érdekében szorgalmazták a párt szervezésének felgyorsítását, a hivatalos megalakulás kimondását. A párt tár-

gyaló delegátusai június 13-án kapcsolódtak be a Nemzeti Kerekasztal munkájába, és képviselői aláírták az 1989. szeptember 18-i politikai megállapodást.

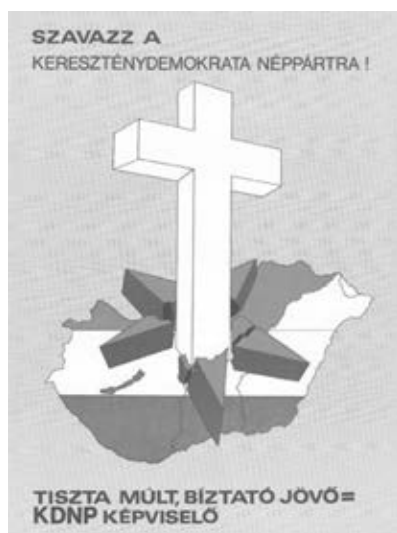
Az EKA ülésén megfogalmazott bírálatok hatására a pártszervezés munkáját felgyorsították. Infrastrukturális gondjaik enyhültek, felvételüket követően megkapták párthelyiségnek egy volt miniszteriális épület egyik emeletének néhány szobáját. 1989. június végén írásban fordultak a római katolikus papokhoz s csatolták világnézetű programjuk rövid kivonatát. 1989. augusztus 1-jén megalakult a KDNP országos szervezőbizottsága, elfogadták a párt ideiglenes

alapszabályát és munkaprogramját is, amely az országos alakuló küldöttgyűlésig volt érvényes. Tiszteletbeli elnök Ugrin József, tiszteletbeli társelnök Matheovits Ferenc és Kovács József, a szervezőbizottság elnöke pedig Keresztes Sándor lett. Augusztus 26-án a szervező bizottság megválasztotta az országos intézőbizottság tagjait, és Keresztes Sándor személyében elnökét is. Mandátumuk 1989. szeptember 30-ig, az országos gyűlés összehívásáig szólt.

A Kereszténydemokrata Néppárt fő döntéshozó szerve, az országos választmány 1989. szeptember 30-án tartotta első összejövetelét 154 küldött részvételével a József Attila Gimnázium nagytermében,

ahol heves viták során megtárgyalták a párt programtervezetét, amely az 1989. júniusban nyilvánosságra hozott programot váltotta fel. (Ez utóbbi csak nyolc témakört foglalt magába és nyolc pontból álló alapelv-tervezet volt.) A pártalkotmány elfogadása után a KDNP elnökévé Keresztes Sándort választották meg, aki személyében a folytonosságot jelképezte. Három alelnök (Füzessy Tibor, Szabó István és Seszták László) mellett a párt főtítkárának Ugrin Emesét (Ugrin József lányát) jelölték. Országos titkárokká Gáspár Miklóst, Lukáts Miklóst és Lánztky Lászlót nevezték ki. Az első, öttagú elnökségbe Füzessy Tibor, Gáspár Miklós, Hasznos Miklós pártügysz, Lukáts Miklós és Seszták László került be.

Az elfogadott alapszabály nagymértékben épített a Demokrata Néppárt egykori szervezeti szabályzatára. Erős központi irányítás mellett is érvényesülő helyi autonómiát, az önkormányzatiságot és a szubszidiaritás elvét hangsúlyozta. Bekerült a régi demokrata néppárti képviselők különleges státusára utaló cikkely is, akik az országos pártvezetőség „tiszteltbeli tagjai” lettek. A pártvezetés képviselője 1989. december 5-én fordult a Fővárosi Bírósághoz a KDNP bejegyzését kérelmezve. Csatolta a párt vagyonszerlegét, az 1989. szeptember 30-án elfogadott alapszabályt

és az országos gyűlés lefolyásáról szóló jegyzőkönyvet. A bíróság másnap, 6-án nyilvántartásba is vette a pártot.

A KERESZTÉNY ÚT POLITIKÁJA

A Kereszténydemokrata Néppárt elnöksége 1990. január 1-jén fogadta el a párt végleges választási programját, amely a szeptember 30-i első országos választmányon elfogadott szöveg alapján készült. (Csak 1989 végén kezdtek hozzá a külpolitikai, egészség-, szociál- és településpolitikai, mezőgazdasági, valamint a környezetvédelmi szakpolitikai koncepciók kidolgozásához, amelyek a hivatalos politikai és választási programhoz kapcsolódtak. Ezek a részprogramok a „Hazánkért” című pártlap 1989. év végi különszámban jelentek meg először.

„A keresztény út” című 100 pontos választási program huszonkét alfejezete tükrözte a baloldali keresztényszociális tradíciókat. Eszmeileg a keresztény világnézet, a keresztény állameszme és a Szent Istvánig visszanyúló nemzeti hagyományok alapján állt, de érződött benne a francia neokatolicizmus, az eszményinek tekintett nyugat-európai katolicizmus hatása is. Középpontba állította az átalakulás veszteségeinek támogatását, a lassú átmenet preferálását, a szociális biztonság megőrzését. A nagycsaládosoknak kedvező adó- és jövedelempolitikát ígért. A KDNP a szociális piacgazdaság hívének állította be magát, az emberi méltóság elvének tiszteletben tartása mellett tett hitet. Bár önmagát felekezeti (interkonfesszionális) pártnak vallotta, programjában főleg a keresztény perszonalizmus elvére hivatkozott. (A kereszténydemokrata párt a volt történelmi pártok sorában a legkésőbb szerveződött meg, ezért a potenciális választóik nagy része nem tudta időben megismerni a programját. Így azok, akik rájuk voksoltak, érzelmi okok miatt, illetve a KDNP-t a Demokrata Néppárt jogfolytonos utódjának tekintve adták a szavazatukat a pártra.)

A Kereszténydemokrata Néppárt központjában a pártszervezés eredményeként 1989 őszén a párt 16 budapesti szervezetében 523, vidéken 44 szervezetben 1352 tagot tartottak nyilván. A párt az 1990. március-áprilisi országgyűlési választások idején is még csak 235 helyi szervezettel rendelkezett és 3500 bejegyzett személyről tudott. (A legtöbb helyi szervezetet Szabolcs-Szatmár /36/ és Borsod-Abaúj-Zemplén megyékben hozták létre.) A késői indulás miatt az ország 19 megyéje közül ötben /Békés, Hajdú-Bihar, Szolnok, Fejér, Somogy/ nem is tudott listát állítani. A pártszervezés nem a hagyományosan katolikus dunántúli megyékben állt a leggyorsabban talpra, hanem a legszegényebb északkelet-magyarországi régiókban lett a legerősebb.

Ugyanakkor az is jellemző maradt, hogy főleg azokon területeken szereztek több szavazatot, ahol a régi Demokrata Néppárt is befolyással rendelkezett és 1947 augusztusában jól szerepelt. A Kereszténydemokrata Néppárt listáira az első fordulón 317 ezer 278 személy szavazott (ez a leadott voksok 6,46 százalékát jelentette). A párt végül 21 mandátumot nyert el, ami az előzetes várakozásaihoz képest jó eredménynek számított. (Az országos listán megszerzett 10 mandátum mellett Győr-Sopron, Pest, Nógrád, Borsod-Abaúj-Zemplén, Budapest, Heves, Tolna és Szabolcs-Szatmár megyék területi listáján is bejutottak a törvényhozásba a jelöltjeik. Bár a 176 egyéni választókerület kétharmadában nem volt lehetősége jelöltet állítani, a 105 elindított aspiránsa közül Nógrád megyében hárman is egyéni mandátumot szereztek.)

A statisztikai adatok szerint a párt szavazótáborában az időskorúak és az alacsony iskolai végzettségűek aránya nagyobb volt, mint a vallásosok között. Szavazói között kiugróan magas volt a vidéken élő, vallását gyakorló keresztények és az 50 évesnél idősebb nők száma. Bár a Kereszténydemokrata Néppárt felekezeten felül állónak láttatta magát, a közvélekedés katolikus pártnak ítélte, amit a választási eredmények is visszaigazoltak. (A katolikusok 87 százalékkal /az országos 66,2 százalékkal szemben/, a reformátusok, az evangélikusok és a kis egyházak viszont országos számarányuknál kisebb mértékben képviselték magukat a politikai alakulatban.)

A KDNP esetében a taglétszám növelésének szorító kényszere és a kormányban való részvétel igénye megkövetelte a korábbi keresztény párti imázs és a mai modern viszonyok összekapcsolását. Még a koalíció megalakítása előtt, de már a valószínűsíthető választási eredmények reményében össze is hívták a KDNP II. Országos Választmányi ülését 1990. április 23-ára, ahol leváltották Keresztes Sándort elnöki, valamint Ugrin Emesét főtitkári funkciójából, amely döntést Antall József kijelölt miniszterelnök is erőteljesen támogatta. A II. Országos Választmányon pártelnökké emelték Surján Lászlót, megszüntették a főtitkári funkciót és négy társelnököt választottak.

A KORMÁNYZATI FELELŐSSÉG DILEMMÁJA

A Kereszténydemokrata Néppárt a kormányzásba felemás módon lépett be. Csak a Magyar Demokrata Fórum küldöttségével tartott megbeszéléseket, koalíciós tárgyalást a Független Kisgazdapárttal nem is folytatott. A Kereszténydemokrata Néppárt a kormányba lépése fejében 1990. május 8-án állam- és kultuszminiszteri posztot kért, amit Antallék elutasítottak, ugyanakkor elérték, hogy a KDNP hozzájárult Surján László népjóléti miniszteri kinevezéséhez. A párt az aláírt „nyilatkozatban” csak a koalíció külső támogatására tett ígéretet. Másnap, főleg Varga László társelnök érvelésére a pártvezetés többsége felülírta a tárgyaló delegáció álláspontját, s újabb egyeztető tárgyalásra került sor, amelynek eredményeképpen a Kereszténydemokrata Néppárt tagja lett a koalíciós kormánynak. (A kétoldalú „koalíciós szerződés” amely egyébként a „megállapodás” címet viselte, két gépelt oldalt tett ki, s csupán személyi döntéseket tartalmazott, semmi mást.) A választások után a párt válaszüthöz érkezett. Történetében ismét lezárult egy korszak. A pártvezetésnek két lehetőség közül kellett választani. Az egyik, hogy Kereszténydemokrata Néppárt maradjon olyan tömörülés, ahol az elvekhez való ragaszkodás miatt a konzervatívabb keresztény pártokra jellemzően fokozatos bezárkózás következhet be, ami a taglétszám csökkenéséhez vezethet. A másik alternatíva az volt, hogy a tömegbázis szélesítése érdekében megpróbál alkalmazkodni az új helyzethez, a többpártrendszer körülményeihez. Ez a politikai gyakorlatban az ideológiai elkötelezettség lazításához, a néppárti jelleg erősítéséhez vezethetett. A KDNP a két elv összekapcsolására tett kísérletet.

Nemzetközi elismertség

Bár a KDNP 1989-ben még mérsékelt aktivitással vett részt a hazai közéletben, a nemzetközi pártkapcsolatok kiépítése terén annál sikeresebb volt. Már 1989. május 24. és 27. között Bécsben képviseltette magát a Kereszténydemokrata Pártok Nemzetközi Uniója, a Kereszténydemokrata Internacionálé (CDI) brüsszeli központja és az Osztrák Néppárt Politikai Akadémiája által együttesen megrendezett közép- és kelet-európai kereszténydemokrata pártok és mozgalmak első nemzetközi konferenciáján, ahol sikeresen

bemutakoztak és beszámoltak a kibontakozó magyar demokratizálódási folyamatokról, a pluralista társadalom megalakításának esélyeiről. A nyugat-európai kereszténydemokrata pártok közül több (a belga, a holland, a két nyugatnémet és az osztrák) elküldte képviselőjét az 1989. szeptemberi alakuló közgyűlésre, és ott megjelent az Európai Parlament kereszténydemokrata frakciójának delegációja is. 1989. december elején pedig az Európai Kereszténydemokrata Unió máltai kongresszusán a KDNP-t felvette tagjai közzé.

Vejkey Imre: Ma is időszerű: 128 éves a Rerum novarum

Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezető-helyettese, a Magyar Parlamenti Imacsoport alapító tagja és vezetője beszédet mondott a Rerum Novarum kezdetű, történelmi jelentőségű, szociális enciklika megjelenésének 128. évfordulója alkalmából megrendezett pécsi tanácskozáson. Vejkey Imre előadását János evangéliumából vett részlettel, majd rövid hálaadással és imával kezdte, majd az enciklika eszmeiségének és ma is aktuális vonásainak ismertetése hangzott el. Az alábbiakban a kereszténydemokrata politikus pécsi beszédének szerkesztett változata olvasható.

Az Úrhoz történt szólásunk után engedjék meg, hogy előadásomat a magyar kereszténydemokrácia kortörténetével folytassam, mely egyben – mint látni fogják – mind a mai napig szorosan kapcsolódik a „Rerum novarum” eszmeiségéhez.

A mai Kereszténydemokrata Néppárt jogelődje a Demokrata Néppárt (DNP) volt, annak a jogelődje pedig ugyancsak a KDNP nevet viselte, mely 1944. november 30-án alakult meg – az egyik szervező – Varga László saját lakásán, Budapest V. kerületében, a Galamb utcában, a náci megszállás alatt, illegálisan.

Az illegális KDNP szervezőit a GESTAPO kiemelten üldözte, közülünk többen Dachauba deportáltak, de sokan voltak olyanok is, akiket a nyilas karhatalom börtöneibe vetettek!

A párt 1945 elején Barankovics István hírlapírót választotta főtítkárává, aki a háború befejeztével nyomban minden fórumon az új hatóságoktól próbált meg működési engedélyt szerezni a pártnak, azonban ez csak nagyon lassan vezetett eredményre.

1945. május 8-án, az intézőbizottság ülésén a KDNP-n belül a republikánus keresztényszocialista vonal vette át a vezető szerepet, ezáltal Barankovics lett a DNP-re átkeresztelt párt elnöke.

Barankovics a programját, XIII. Leó pápa szociális enciklikájára, a „Rerum novarumra” alapította, ily módon kívánta kereszténydemokrata párttá formálni a DNP-t.

A II. világháború utáni első szabad választásokon pártunk már a legerősebb ellenzéki pártként jutott a parlamentbe, hivatalosan a szavazatok 16.64%-át elnyerve.

A választás kihirdetett győztese a „kékcédulás” visszaélések okán az MKP lett (papíron a szavazatok 22,3%-át kapták), a valódi győztes azonban pártunk, a DNP volt. Pártunk választási eredményei a kommunistákat rendkívül meglepték, így nem véletlen, hogy 1948 második felétől kezdve megkezdődött a DNP „szétszalámizása”, továbbá egyes néppárti képviselőink zaklatása és megfosztása mandátumaiktól.

1949. január 25-én Rákosi Mátyás, az ország diktátora tárgyalásra invitálta Barankovicsot, hogy pártjával legitimálja a már fogságban lévő Mindszenty József ellen indítandó koncepciót.

Rákosi a tárgyaláson Barankovicsot megfenyegette azzal, hogy amennyiben a DNP nem támogatja a kommunistákat a hamarosan lezajló Mindszenty-perben, erkölcsileg elítélve a bíborost, majd ezután „önkéntesen” fel nem oszlik, antidemokratikusnak és népellenesnek bélyegezve magát, úgy nem kezdek a DNP vezérkarának biztonságáért, ellenkező esetben viszont semmi bántódásuk nem esik.

Barankovics az „ajánlatot”, majd Rákosi ezt követő újabb fenyegetéseit is határozottan visszautasította, ezt követően pedig – egyéb lehetősége nem lévén – próbálta menteni pártunk tagjait az üldözéstől, bejelentve a párt feloszlását. Így folytatódott pártunk korábbi emigrációs korszaka egészen a rendszerváltoztatásig.

A rendszerváltást követően újjáalakult a KDNP, mely azóta is szakadatlanul képviseli a „Rerum novarum” eszmeiségét!

Engedjék meg, hogy felhívjam az Önök figyelmét a kereszténydemok-

raták identitásának a „Rerum novarumon” túli vezérfonalra, amely által mindig mielőtt cselekszünk, a következő három kérdésre adandó választ együttesen kell a szemünk előtt tartanunk:

- Honnan jöttünk?
- Hová tartunk?
- Életünk végén ki előtt kell, hogy számot adjunk életünk cselekedeteiről?

Tudnunk kell, hogy az identitás nem primer definíció, mert egyrésztől még horizontális és vertikális, addig másrésztől lehet etnikai, vallási, kulturális és földrajzi.

Mindenkinek van tehát konkrétan meghatározható identitása, még akkor is, ha azt tagadja, vagy ha nem ismeri fel, mert gyökértelen társadalomban él.

Így van identitása a szocialistáknak, a liberálisoknak, a zöldeknek, az anarchistáknak is, és éppúgy nekünk, kereszténydemokratáknak is van identitásunk, amely nemzeti-keresztény, és életünk minden területére kihat! Így a keresztény-

demokrata identitásnak van egy gazdaságpolitikai vetülete is, amely legjobban a „Rerum novarumba” foglalt elvek alapján foglalható össze, az alábbiak szerint:

- egyrésztől bíráljuk a marxizmuson alapuló gazdaságpolitikát,
- másrésztől bíráljuk a pusztán nyers kapitalista gazdaságpolitikai rendszert is,
- viszont támogatjuk azt a társadalmi berendezkedést, mely ösztönzi az államnak a gazdaságon belül kiemelt szerepvállalását, a munkavállalók érdekében

Kereszténydemokrata identitásunk tehát úgy az osztályharc elutasításán, mint az individualista liberalizmus elutasításán alapul olyképpen, hogy központi értéknek az organikus fejlődést és a társadalmi békét tekintjük, amelynek középpontjában az Isten által teremtett ember áll.

Ezért mi, kereszténydemokraták a parlamentre sem úgy tekintünk, mint elvont politikai ideológiák megvalósításának hatalmi instrumentumára, amelyet egy vagy több szervezet élcsapata irányít, hanem olyanra, melyen az eszmény a legfontosabb, hiszen egy párt sem lehet külön a saját eszméjénél, és egy képviselő sem lehet külön saját pártja eszméinél!

Tudniuk kell, hogy a XIX. századi ipari forradalmak során a munkások számbeli növekedését nem kísérte az anyagi színvonaluk emelkedése – mint ahogyan az előző előadásban azt Perényi József elnök úrtól hallottuk –, sőt a kizsákmányolásuk és a vele járó társadalmi igazságtalanságok is csak egyre inkább fokozódtak.

Ezt a tényt ismerte fel XIII. Leó pápa, így született meg a „Rerum novarum”, vagyis az első szociális enciklika.

Az enciklika összefoglalja, hogy mi a feladata: a munkásnak, a tőkésnek, az államnak és az egyháznak!

Az enciklika szerint a munkás feladata:

- a pontos munka,
 - és a becsületes munka.
- Az enciklika szerint a tőkés feladata:
- tekintse embernek a munkást;
 - biztosítsa a vasárnapi ünnepnapot;
 - adjon igazságos és megfelelő munkabért, olyat, hogy a munkásnak a minimális megélhetésen túl tartalékképzésre is legyen lehetősége.

Amennyiben pedig a tőkés ezeket a követeléseket nem teljesíti, akkor az egyház szerint a tőkés bünt követ el!

Az enciklika szerint az állam feladata:

- a munkások jogainak védelme,
- elismerni az állam beavatkozásának szükségességét, szemben a liberális ideológiával!

Az enciklika szerint az egyház feladata:

- belülről gyógyítson,
- a megbékélés szellemét hirdesse,
- szociális intézményeket létesítsen és működtessen.

Az enciklika kapcsán a liberalizmus hívei is elismerték az állami befolyásolás szükségességét, majd a XIX. sz. végére a tőkés nemzetállamok szintű elismerték, hogy a munkások követelései jogosak és ezek a társadalom biztonságát szolgálják.

Az enciklikának óriási jelentősége volt abban, hogy az egyes nemzetállamok szakítottak az addigi marginális szociális tevékenységükkel, intézményi választ dolgozva ki a szociális problémák kezelésére. Így került kidolgozásra egy közösségi munkavállalói védőrendszer, vagyis maga a társadalombiztosítás!

Mi a feladatunk a jövőre nézve, a „Rerum novarum” kezdetű enciklika 128. évfordulója kapcsán?

Az, hogy ráébredszük honfitár-

sainkat, Európát és a világot arra, hogy vannak olyan dolgok, melyek pénzzel nem mérhetők! Sőt a legfontosabb dolog, a szeretet pénzen nem vehető meg!

Fontos, hogy ráébredszük az embereket arra is, hogy milyen fontos a szolidaritás!

Le kell lepleznünk azt a hamis liberális állítást, hogy nem kell egyéni áldozatot hozni, csak mindenkinek a saját hasznát keresni! Le kell leplezni ezt a hazugságot, mert áldozat nélkül nincs társadalmi előrelépés!

Vissza kell adnunk az emberek önértetét és Istenbe vetett hitét, de a tisztességbe vetett hitét is, melytől a totális diktatúrák, majd a szélsőséges liberalizmus az embereket megfosztotta!

A szekularizált világban az emberek jórésze demoralizálódott; csak az aranyborjú számít, újra azt imádják, sőt ez lett az emberi teljesítmény egyetlen értékmérője, vagyis azt akarják elhíttetni, hogy a pénz mennyisége mutatja meg, hogy ki vagy, mennyit érsz. Pedig ez nem így van!

A fentiek következménye az lett, hogy az úgynevezett modern ember szükségletei kielégítésének olyan mértékű rabja lett, hogy már az utódlásról is egyre kevésbé gondoskodik, mondván: a gyermek időt, energiát és pénzt von el tőle.

Az önzés miatt az úgynevezett ci-

vilizált világunk lélekszámszerűen zsugorodik, ami ahhoz vezet, hogy bár rendkívül gazdag, de napról napra mégis egyre gyengül!

Míndeközben migránsok milliói készülődnek, köztük megállapíthatatlan számú hadviselt fiatal, sokan közülük a szélsőséges iszlám harcosai. Félő, hogy lassan már nemcsak a határok átjárhatósága válik kérdésessé, hanem a második világháború óta a legsúlyosabb veszély fenyegeti a humánumot, a toleranciát, az európai nemzetek, hívők és ateisták, különböző vallásúak és világnézetűek együttélését is!

Ne feledjék, az igazi Európa a kereszténység jegyét viseli magán! Az igazi Európa védjegye a nemzet!

Ne feledjék azt sem, hogy éppen a kereszténység forradalmasította a férfi és a nő viszonyát, és minden korábbival összehasonlíthatatlan hangsúlyt helyezett a szeretetre és a kölcsönös hűségére.

Ne feledjék azt sem, hogy az igazi Európa a klasszikus hagyományból merítkezik. Az ókori görög és római irodalomban magunkra ismerünk. Európaiságunkhoz tartozik, hogy nagyságra törekszünk, ez pedig a legfőbb klasszikus erény.

Ne adjuk hát fel elődeink álmát!

Ne adjuk fel alapelveinket és mércéinket, vagyis ne adjuk fel a szabadságunkat és Istenbe vetett hitünket, még akkor sem, ha az Európai

Parlament és a Európai Bizottság hangja hangosabb a miénknél!

Ők ugyanis nem a többség, csak egy hangos kisebbség!

Mi hiszünk a jószándékú emberek millióiban, akik értékrendszere radikálisan eltér az övékétől!

Soha ne feledjék, hogy az ő szekularizmusuk a mi keresztény civilizációnkkal szemben mennyire káros!

Káros, mert kényszerrel, szabályokkal és rendeletekkel ki akarják irtani a szíveinkben és a lelkeinkben élő hitet, mondván, megszabadítanak bennünket a múlt babonáitól, az általuk rossznak tartott egész zsidó-keresztény hagyománytól!

Ebből azonban mi nem kérünk!

Ne feledjék Pál apostol Rómaiakhoz írt sorait:

„Akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai.”

Európa ott kezdődik, ahol az ember ráébred az Istenhez tartozás tudatára. Ez volt a mi népünk életében is a fordulópont, amikor felvettük a kereszténységet – bár volt előtte is gazdag történelmünk és hagyományunk!

Európa ott kezdődik, ahol a szolgalményt felváltja az, hogy mindannyian Isten fiai és leányai vagyunk!

Ne feledjék, a magyarság jövője a lelkekben dől el!

Fogjunk még jobban össze, tegyünk ezért még többet!

Harrach Péter:

Két választás között

Két választás között vagyunk, illő, hogy egy pillanatfelvételt készítsünk nemcsak a jelenről, de a közelmúltról és a közeljövőről is. Az európai parlamenti választás van mögöttünk és az önkormányzati választás pedig előttünk. A legfontosabb kérdés természetesen az, hogy melyik politikai erő mit képvisel, de előtte talán az eredményről és a technikáról néhány szót.

ÁTRENDEZŐDÉS AZ ELLENZÉKI TÉRFÉLEEN

Az európai parlamenti választás nagy meglepetést nem okozott, de bizonyos átrendeződést igen. A kormánypártok hozták a formájukat, erősödtek, ennek megvolt az oka: ugyanazt hirdettük, mint amit tettünk évek óta, a nemzeti érdekek képviselését! Az ellenzék pártjai megküzdöttek egymással: három párt gyengült, kettő erősödött, és ha ezt megnézzük, hogy miért, akkor röviden azt tudjuk mondani, hogy a DK egy erős kampányt folytatott és hatékonyan szólított meg három réteget: egyrészt az MSZP-ből kiábrándultakat, másrészt az európai egyesült államok lázalmának képviselőit és sajnos egy nemzet- és egyházellenes réteget is – ezt jól mutatja az, hogy elnök úr mostanában ritkán béralkozik... A Momentum esetében más történt,

hiszen az SZDSZ utódpartjaként már nem enervált értelmiségiek vezetik ezt a pártot, hanem fiatal emberek, akiknek sikerült fiatal támogatókat szerezni más partoktól. Mindez persze politikai marketing és mozgósítás kérdése, vagyis technika kérdése. Sajnos előfordul néha az, amit az egyik pártnál láttunk, hogy az elnöke a tőle megszokott könnyedséggel szúrja hátba a szövetségeseit, de ez megint csak technika kérdése.

KÉT VILÁG ÁLL EGYMÁSSAL SZEMBEN

Mit akarnak ezek a partok? Látjuk, hogy két világ áll egymással szemben! Az egyik, ami Nyugat-Európában nagy támogatásnak örvend, ideológiailag, életforma szempontjából különbözik a mienktől, de látjuk, hogy földrajzilag is elkülönül a kettő. Nyugaton sajnos egy de-

kadens világ jelent meg, amely megtagadja a történelmi hagyományait, identitását, az emberi természet sajátosságainak a követelményeit, és az önvédelmi reflexe is gyengül, az idegen kultúra pedig csak a jéghegy csúcsa! Az ellenzék itthon sajnos – ha személyeiben nem is mindig, de intézményeiben – ezt a világot tartja magához közel esőnek. A kormánypártok viszont továbbra is nemzeti értékeinket, a keresztény gyökerű kultúrát és a normalitást képviselik!

Most egy másik választásra is készülünk, az önkormányzati, ami közelebb áll az emberekhez, mint az európai választás, hiszen a mindennapjaikat befolyásolja. A kormánypártok ígérete nagyon egyszerű: folytatódnak a fejlesztések a városokban, falvakban, még a fővárosban is, ahol az elmúlt években bizony sikerült a Demszky-korszak kaotikus állapotát megváltoztatni

és rendezett, élhető világot teremteni. Az ellenzéknel pozícióharcot látunk, alkalmatlan jelöltek küzdelmél! Van, akinek fogalma sincs a városvezetés szakmai követelményeiről, és van, aki kipróbálta ezt, de gyengén teljesített, ő valóban rászorul a kampánybeszédre! És ilyenkor mi marad? Az ideológiai és az érzelmi kártya, az Orbán-gyűlölet.

Én azonban bízom abban: ahogy a többség az uniós választásokon a nemzeti érdek képviselője mellett szavazott, az önkormányzati választáson is a szakszerű településvezetést támogatják, a rendezett és élhető falvakra, városokra szavaznak!

A fenti beszédet június 17-én, napirend előtt mondta el a KDNP frakcióvezetője a parlamentben.

Juhász Hajnalka: „Csak az okos segítség lehet hatékony” Afrika problémái magyar szemmel és magyar segítséggel

Afrika biztonsága és Európa biztonsága két egymással összefüggő, el nem választható tényező. Európának kiemelt szerepet kell betöltenie az afrikai országok stabilitásának megteremtésében. Az Európai Unió vonatkozásában ez a stratégiai gondolkodás az EU és Afrika között létrejött cotonoui megállapodáson és az EU–Afrika ötvennégy országára kiterjedő közös stratégiában foglaltakon alapszik, amely a fejlesztési együttműködések kiemelt jelentőségén túlmutató mindkét fél számára fontos politikai területekre helyezte a hangsúlyt. Ezek a migráció, az éghajlatváltozás, a biztonság kérdésének globális kihívásai, a fenntartható fejlődés és ezen belül horizontális kérdésként a tudomány, a technológia és az innováció területe. Európa és Afrika számára kulcsfontosságú kérdés az ifjúság tudásába való befektetés, ahogyan az ötödik EU–afrikai csúcs is megfogalmazta, tekintettel arra, hogy az afrikai lakosság 60%-a 25 évesnél fiatalabb. Meggyőződésem, hogy Afrika jövője az afrikai fiatalok tudásában van és abban, hogy olyan feltételek megteremtésén dolgozzunk, hogy életkörülményeik miatt lehetőleg senki se kényszerüljön otthona elhagyására.

MINDEN EMBER JOGA, HOGY SAJÁT SZÜLŐFÖLDJÉN

BIZTONSÁGBAN ÉLJEN

A fegyveres konfliktusok egyik fő oka az erőforrások megszerzésének igénye. Az afrikai kontinens ötvennégy országából tizennyolcban súlyos vagy közepesen súlyos konfliktus zajlik, etnikai- illetve vallási közösségek, valamint kormányzati és nem kormányzati erők között. A konfliktuszonák számos esetben az országhatárokon is átívelnek és továbbgyűrűznek. Afrikába a 20. század második felétől napjainkig becslések szerint mintegy kétezer milliárd dollár értékű segély érkezett, a kontinens országai átlagosan GDP-jük tizenhárom-tizenöt százalékát külföldi segítségből nyerik. Az afrikai emberek életszínvonala és biztonsága messze elmarad a kívánatostól, és éppen ez a jelenlegi, valamint a tervezett migráció elsődleges ösztönzője. Tudjuk, hogy az Afrikán belüli elvándorlás következtében a kontinens más országaiba vándorolnak átmenetileg, mielőtt Európa felé vennék az irányt.

A Magyar Kormány álláspontja ebben a kérdésben egyértelmű: minden ember joga, hogy saját szülőföldjén biztonságban éljen, és hozzájuthasson azokhoz a forrásokhoz, amelyek lehetővé teszik boldogulását. Ezen elv alapján a Magyar Kormány a segélyezés és a migráció vonatkozásában a szubszidiaritás elvét tartja mérvadónak, ami a keresztény társadalometika alapelve. Ezt azt jelenti, hogy a problémákat a keletkezési szinten és annak helyén, helyben kell megoldani, más beavatkozásra csak akkor kerülhet sor, ha ez valamely okból nem lehetséges. A külső szereplőknek elsődlegesen a képességek helyreállításában vagy megteremtésében kell közreműködni. Ugyanennek kell érvényesülnie nemzetközi méretekben is, a szegény és a gazdag országok között. A segítségnyújtás célja a segített ország szuverenitásának erősítése kell, hogy legyen. Ebből az alapvetésből indult ki a Magyar Kormány, amely Európában elsők között hozott létre államtitkárságot az Üldözött Keresztények Megsegítésére és a Hungary Helps humanitárius segítségnyújtási program megvalósítására. A cím és titulus is adja magát, hiszen egy olyan ország vagyunk, amely büszke ezeréves keresztény kultúrájára, és amely megértette annak a veszélyét, hogy napjainkban a keresztény lett a legüldözöttebb vallás a világon. Az Open Doors jelentése szerint közel kétszázmillió keresztényt üldöznek a világban vallási hovatartozása miatt. A Közel-Keleten zajló keresztényüldözés veszélyét a mérsékelt muszlim vezetők is látják. Ahogyan a libanoni főmufti üzenete rámutatott: ha a keresztények az üldöztetés következtében eltűnnek a Közel-Keletről, felbomlik a vallási egyensúly és a Közel-Kelet békéje is. Látnunk kell, hogy ez Európa jövőjére is hatással lesz.

A fentiek alapján a magyar humanitárius politika egyik központi eleme a krízisterületeken élők közvetlen és hatékony segítése, olyan támogatási programok megvalósítása, amelyek lehetővé teszik, hogy a szükségét szenvedők szülőföldjükön boldogulhassanak. A Hungary Helps Program keretében megvalósításra kerülő humanitárius projektek tehát az elvándorlást kiváltó okok megszüntetését szolgálják, megakadályozva, hogy ezen országok jelentős migráció-kibocsátó országokká váljanak.

MAGYAR AFRIKA- STRATÉGIA 22 PONTBAN

Mindezen törekvésekkel összhangban áll a Magyar Kormány által nemrégiben elfogadott, huszonkét pontos Afrika-stratégia megvalósítása is. A stratégiában megjelenik a Kormány szubszaharai térséggel kapcsolatos külgazdasági és külpolitikájának alapvetése, mely szerint az onnan érkező migrációt az egyes országok gazdaságának fejlesztésével, munkahelyek teremtésével, a megélhetés helyben történő biztosításával lehet hatékonyan kezelni. Uganda szerepe meghatározó Kelet-Afrika stabilitása és békéje szempontjából. Ezért Magyarország történetének legnagyobb, 5,1 milliárd forint értékű külföldi fejlesztési programját valósítja meg Ugandában, közösen a kelet-afrikai ország vezetésével annak érdekében, hogy az itt élő és az ide menekült emberek helyben megtalálják a megélhetést, ne kelljen Európába vándorolniuk. Uganda a migráció szempontból kulcsfontosságú, mert a környező országokból származó mintegy másfélmillió menekült él a területén, jelenleg Afrikában a legtöbb, a világon pedig a harmadik legtöbb. Az ország lakosainak létszáma emellett is folyamatosan nő. Az elmúlt években Afrikában – elsősorban Egyiptomban, Kongóban, Szudánban, valamint Tanzániában – oktatás- és kapacitásfejlesztési, valamint vízügyi és higiénés projekteket finanszírozott a Magyar Kormány. Hiszen ha nincs víz Afrikában, nincs megélhetés. Magyarország komoly tapasztalatokkal és tudással rendelkezik mind a víztechnológia és szennyvíztisztítás, mind az áradások utáni helyreállítások területén. Magyarország a fejlesztési programon túl egy víztisztító rendszert szállít a legnagyobb ugandai menekülttáborba, amelynek segítségével kétszáz ezer ember napi ivóvízellátása válik lehetővé, továbbá telepítettünk egy biometrikus személyazonosító rendszert, amelyben nyilván tudják tartani az ideérkező menekülteket. Ezenkívül végrehajtottunk itt egy olyan mezőgazdasági fejlesztést – alapvetően a halászat területén –, amely hozzájárul a lakosok és a menekültek élelmezési gondjainak megoldásához. Afrika számos pontján találunk válságterületeket különböző kihívásokkal, amelyet vagy mélységében értünk meg, vagy nem leszünk hatékonyak. Például Kongóban a vakság a lakosság egy százalékát érinti, és ennek fele szürke-

hályog miatt megvakult beteg, mely betegség egy rövid, de nagy szaktudást igénylő műtéttel gyógyítható. Kongó rendkívüli mértékben orvos- és szemészorvoshiánytól szenved. Érthető, mennyire nagy szükség van ebben a térségben hatékonyan működő szemészeti kórházra. A magyar Hardi Richárd doktor 1995-ben, szemész szakorvosként indult miszsióba a jelenlegi Kongói Demokratikus Köztársaság középső részébe, a Kelet-Kasai megyébe. Életének elmúlt huszonkét évét faluról falura járva annak szentelte, hogy a mélyszegénységben magára hagyott és megvakult kongói lakosoknak segítsen, sok gyermeknek a szürkehályog kezelésével visszaadva a látását. Hardi doktor nagy megbecsülésnek örvend a lakosság körében. 2006-ban Mbujji Mayi városban, az akkori megyeszékhely kétfélmillió városában Hardi doktor a közösség megbízásából szemészeti centrumot nyitott. A Magyar Kormány a Hardi Richárd által létrehozott Kongói Betegkért Alapítvány számára egymillió eurós támogatást nyújt abból a célból, hogy Kongóban a Szent Rafael Szemészeti Szakcentrum műszerfejlesztését, továbbá Kongó távoli – orvosi jelenléttel nem rendelkező – országrészeiben a szemészeti vizsgálatokat és beavatkozásokat finanszírozza. Ahogyan mi mondani szoktuk a kollégáimmal: csak az okos segítség lehet hatékony.

A mai konferencia során gyümölcsöző együttgondolkodást kívánok, melynek eredményeként pontosabb és árnyaltabb képünk lesz arról, hogyan járulhatunk hozzá Afrika megerősödéséhez. Hiszen, ahogyan Szijjártó Péter külügyminiszter úr Praiában, a Zöld-foki Köztársaság fővárosában 2019 márciusában megfogalmazta, „Afrika a jövő kontinense”.

A Francia Nagykövetség és a francia Nemzetközi Közigazgatási Iskola (ENA) korábban végzett hallgatóinak egyesülete „Bepillantás az afrikai migrációs jelenségbe” címmel június 6-án konferenciát tartott Budapesten, a Francia Intézetben. A nyitóbeszédet Juhász Hajnalka (KDNP), az Országgyűlés Külügyi Bizottságának alelnöke, Magyarország humanitárius segítségnyújtása nemzetközi kapcsolatainak fejlesztésével összefüggő feladatok ellátásáért felelős miniszteri biztosa mondta.

Latorcai János: Őseink története a magyarság közös öröksége

Latorcai János a Neзде-hegyi kápolna avatásán

Itt, Somogyországban, Neзде-dombján, melyet oly sok monda és legenda övez, a látvány, ami a szemünk elé tárul a föld és az ég között, szinte időtlen. Ha engedünk ennek a kísértésnek és hagyjuk, hogy idő- és térbeli horizontjaink megnyíljanak, akkor szinte magunk előtt láthatjuk őseinket, akik ugyanitt állva szembesültek a Teremtő nagyságával és létük esendőségével. Bakay professzor úr imént elhangzott gondolataiból is egyértelmű számunkra, hogy őseink életútja és történeteik mindannyiunk közös öröksége, melyek a magyarság kollektív tudatában mind a mai napig élnek.

Ahogy jöttünk fel a dombra, a csúcs felé haladva erre emlékeztetett mindannyiunkat ez a kilenc emlékmű is, melyek a magyar őstörténetet és egykori hitvilágunkat idézik meg. Attila szobra, Csaba királyfi székely kapuja, Baján kagán köve, a Magyar táltos, majd Koppány és Babba Mária szobra, a Veronika harangláb és a Kettős kereszt külön-külön is hangsúlyos üzenetet hordoznak, de így együttesen, mintegy történelmi stációk összességüként népünk, nemzetünk, a magyarság kereszténnyé válásának nem egyszer súlyos konfliktusokkal és áldozatokkal járó szimbólumai is, melyek ráirányítják az idelátogatók figyelmét történelmi múltunkra, megmaradásunkra, nemzeti és keresztény értékeinkre.

Ezt a történelmi utat végigjárva – mind fizikai, mind spirituális érte-

lemben – mi magunk is megérkezünk a kereszténységbe. De nem csupán egy nemzetek felett álló Anyaszent-egyházba, hanem sajátosan magyar vallási közösségünkbe is, ahol Attila, Csaba királyfi, de még Koppány szelleme is mind a mai napig velünk van. A dombtetőn álló, frissen elkészült, a csíksomlyói búcsújáráhely oltárát idéző kápolna is pontosan ugyanezt az üzenetet hordozza.

Köszönjük a Szent László Somogyi Apátságért Alapítványnak és szemé-

lyesen különösen Dr. Soós László főorvos úrnak és Prof. Dr. Poór Gyula egyetemi tanár, akadémikusnak, valamint Samu Zoltán Tamás úrnak és az Alapítvány minden munkatársának, az önkormányzatoknak, továbbá az egyházak képviselőinek és nem utolsósorban a tulajdonosoknak, Csuka Mónikának, Soós Lászlónak és Magyar Gábornak, hogy ez a tetet öltött üzenet nemzeti zarándokhellyé válhat.

Ugyan Koppány ősi szálláshelyének területén vagyunk, de ne feledjük, hogy alig néhány kilométerre innen, Somogyváron 1091-ben Szent László királyunk már bencés apátságot alapított. Éppen az a királyunk, akiben a magyarság megtalálta nemzeti és keresztény eszményét.

Miként a lánglelkű püspök, Prohászka Ottokár fogalmazta: Szent László nem tanít; ő nem apostol; ő küzd, harcol és győz a kereszténységért. A magyarság hajlamait, harci hagyományait, bátorságát, vitézségét lépteti be az addig inkább csak tűrő, szenvedő kereszténységbe. A népnek ugyanis a hős, a dalia, a vitéz harcos tetszik.

Ne feledjük, az ősi dicsőség pogány egén ott ragyogtak a hősök; a magyar kar ereje, a magyar szív bátorsága, melytől egy világ reszketett.

Szent Lászlóig ez mind hiányzott a magyar kereszténységből; az emberek meg voltak ugyan keresztelve, de a nép lelkében még nem volt keresztény. Tudjuk, egy nemzet akkor válik kereszténnyé, amikor az eszményeit keresztelik meg.

Szent László királyunk példája is mutatja, hogy nem feloldódtunk a nyu-

gati kereszténységben, hanem azt – ha sokszor csak búvópatakként megőrzött – ősi erényeinkkel, ideáinkkal kiteljesítettük, gazdagítottuk. Ezért is adhattott a világnak létszámához képest oly sok szentet e kis nemzet és hiszem, hogy ezért voltunk képesek 1000 év történelmi viharaiiban is megmaradni magyarnak és kereszténynek itt, a Kárpát-medencében.

Éppen ez napjaink legnagyobb kihívása is, hiszen a globalizáció örvénye egyre több nemzet identitását nyeli el, miközben az egyének számára csupán a gyökértelen multikulturalizmust tudja csak felkínálni. Ezt a folyamatot sajnos megerősítik azok a törekvések, melyek kontinensünket a nemzetek Európájából Európai Egyesült Államokká kívánják változtatni, egy olyan vízióvá, mely egyaránt tagadja nemzeti értékeinket, keresztény hitünket és kulturális hagyományainkat.

Ebben a rendkívüli helyzetben bölcsnek és kitartónak kell lennünk, hogy képesek lehessünk minden lehetőséget megragadni annak érdekében, hogy továbbra is magyarként és keresztényként élhessünk e sokat szenvedett Hazában.

Ehhez a nem hétköznapi feladathoz kívánom, hogy adjon a magyarok Isten e zellel az itteni búcsújárá helyvel is további erőt, kitartást és megtartó szeretetet.

Az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke a Szőlád közeli, Neзде-hegyi erdei kápolna avatásán mondta el fenti beszédét 2019. május 25-én

A kápolna haranglába, háttérben a Balaton

A 85 éves Bodrogi Gyulát köszöntötte Semjén Zsolt

Az Országos Magyar Vadászati Védegyelet elnökeként a vadászársak nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes 85. születésnapja alkalmából köszöntötte a közelmúltban Bodrogi Gyula színművészt, és a Hubertus Kereszt gyémánt fokozatát adományozta neki a Komárom-Esztergom Megyei Vadásznapon, Császáron.

Életpárti kereszténydemokrata politikusokat díjaztak

Május utolsó hétvégéjén, gyermeknap alkalmából az Uzsoki utcai kórházban a meg nem született gyermekekre emlékező táblánál gyűltek össze szervezők és meghívottak.

A Magyar Keresztény Misszió Alapítvány kezde-

ményezésére több helyszínen helyeztek már el az emberi élet tiszteletére felhívó táblákat. Ezek min-

den olyan magzatra emlékeztetnek, akik természetes vagy mesterséges abortusz áldozatai lettek.

Ebből az alkalomból az életvédelem terén kifejtett következetes munkájukért kereszténydemokrata politikusokat díjaztak. Harrach Péter KDNP-frakcióvezetőnek és Nacsa Lőrinc frakciószóvivőnek „Az emberi élet tisztelőjének” feliratú emléklakettet adományozták.

„Az életet védeni, tisztelni kell, közös feladatunk, hogy az élet kultúrája legyen az elsődleges Európában!” – vallja Harrach Péter. Nacsa Lőrinc az ünnepség után elmondta, hogy keresztény politikusként meggyőződése: az életet már a fogantatástól védelem illeti, és a meg nem születettekre is tisztelettel kell gondolnunk.

Magyarországra látogatott Irinej pátriárka, a Szerb Ortodox Egyház vezetője

Május 24. és 27. között Magyarországra látogatott Irinej pátriárka, a Szerb Ortodox Egyház feje, Belgrád és Karlovci metropolitája, Ipek érseke.

Őszentsége május 25-én megáldotta a magyar és a szerb kormány támogatásával megújult Szerb Egyházi Múzeumot Szentendrén, majd más-

nap délelőtt szent liturgiát vezetett a magyar kormány támogatásával külsőleg megújult szentendrei székesegyházban.

Május 26-án délután az Országházat kereste fel Őszentsége, ahol Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára fogadta a pátriárkát és kíséretét. A parlamenti látogatáson részt vett Lukiján, a Budai Szerb Ortodox Egyházmege püs-

pöke, Ivan Todorov, a Szerb Köztársaság budapesti nagykövete és Alexov Lyubomir, a magyar Országgyűlés szerb nemzetiségi szószólója.

A pátriárka látogatására a Szerb Ortodox Egyház függetlensége elnyerése 800. évfordulója ünnepsorozatának részeként került sor. Irinej pátriárka köszönetet mondott a magyarországi szerb ortodox közösségnek nyújtott sokrétű magyar kormányzati támogatásért.